

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อ.พ. 18/2567 สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง

อ.พ. 18/2567
สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ร่างพระราชบัญญัติ ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ พระราชกำหนด ญัตติ หรือหนังสือ สัญญาระหว่างประเทศ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความทางวิชาการ และ/หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูล เบื้องต้นให้กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา กรรมการ และบุคคลในวงงานรัฐสภา ใช้ในการประกอบการพิจารณา ตลอดจนเป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจทั่วไป

สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้รับผิดชอบ

นายมานิช อินทนิม

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสุภาวดี ตันตระกูล

ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการวิชาการ 2

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายอานันท์ เกียรติสารพิภพ

นิติกรเชี่ยวชาญ

นายภูมิพิชญ์ ยาสีธี

วิทยากรเชี่ยวชาญ

นางสาวพิมพ์ธัญญา ฮ่องเสนาะ

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวอุไร ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวสุพรรณิศา พรหมบุตร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางวาราลักษณ์ อัครโกศล

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กรกฎาคม 2567

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

อุตสาหกรรมสุราเป็นภาคการผลิต (real sector) ภาคหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย และเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพในการสร้างกำไรอย่างสูงตลอดมา เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ผูกขาดภายใต้ระบบสัมปทานของรัฐ ส่งผลให้ผู้ได้รับสัมปทานมีอำนาจผูกขาดทั้งการกำหนดราคาสินค้าและปริมาณสินค้าที่สำคัญธุรกิจสุราก็ถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐจากการจัดเก็บภาษี โดยในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายผูกขาดการผลิตสุราโดยกรมสรรพสามิตและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ต่อมารัฐได้โอนอำนาจผูกขาดการผลิตและการขายสุราให้แก่เอกชน โดยที่รัฐได้รับผลตอบแทนจากส่วนแบ่งรายได้ของเอกชนผู้รับสัมปทาน ระบบสัมปทานดังกล่าวทำให้กลุ่มทุนได้รับประโยชน์และกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่

การทำสุราชุมชนถือเป็นอุตสาหกรรมการเกษตรซึ่งสอดคล้องกับอาชีพหลักของคนไทย การกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการบริโภคสามารถกระทำได้โดยทั่วไป ตลอดจนการไม่ระบุขนาดกำลัง การผลิต กำลังแรงม้า เครื่องจักร หรือจำนวนพนักงาน จะเป็นการส่งเสริมให้เกิดธุรกิจ OTOP ภายในประเทศ และนำไปสู่การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสู่การส่งออก เช่น ประเทศเยอรมนี ประเทศฝรั่งเศส และประเทศอิตาลี เป็นต้น นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมธุรกิจ Start up ให้เกิดขึ้นในประเทศไทย เป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสและอาชีพ เปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้

มาตรา 153 ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่ได้มีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการออกกฎกระทรวงไว้อย่างละเอียด ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 153 นั้นกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่นที่อาจเป็นการทำให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุราไม่สามารถยื่นจดทะเบียนเป็นผู้ผลิตสุราได้ ดังนั้น จึงส่งผลให้ผู้ประสงค์ผลิตสุราเพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพในการผลิตสุราได้ ซึ่งหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขดังกล่าวตามกฎกระทรวงจึงถือว่าไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการบริโภคสามารถกระทำได้โดยทั่วไป อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตสุราขนาดใหญ่ ทำให้รายได้ลดลง และส่งผลให้การจัดเก็บภาษีของภาครัฐลดลงตามมาด้วย นอกจากนี้ การกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการบริโภคสามารถกระทำได้โดยทั่วไป การไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตผลิตสุราเกี่ยวกับขนาดกำลังการผลิต กำลังแรงม้าของเครื่องจักร จำนวนพนักงาน หรือประเภทบุคคลผู้มีสิทธิขออนุญาต หรือการไม่กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำนั้น จะส่งผลให้เกิดการผลิตสุราและบริโภคอย่างเสรี ซึ่งทำให้ยากต่อการควบคุมและอาจส่งผลกระทบต่อสังคมและส่งผลให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพตามมาได้ เนื่องจากจะทำให้สุรามีต้นทุนต่ำและราคาถูก จึงอาจทำให้สามารถเข้าถึงการบริโภคสุราได้ง่ายและยากต่อการควบคุม

ด้วยเหตุนี้ จึงควรมีการกำหนดแผนหรือแนวทางที่ชัดเจนในการออกกฎหมายลำดับรอง แม้กฎหมายจะบัญญัติให้ประชาชนมีเสรีภาพในการผลิต แต่ก็ควรเป็นการเปิดเสรีซึ่งอยู่ในขอบเขตที่สามารถตรวจสอบได้ ทั้งปริมาณการผลิตไม่ให้มากเกินไป จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสินค้าล้นตลาดและคุณภาพของสุราควรมีการผลิตมาจากผู้ที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ผ่านการอบรมหรือมีสูตรในการผลิตที่ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับผู้บริโภค อีกทั้งควรกำหนดวิธีในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าสู่วงการผลิตที่ไม่ใช่หลักสูตรที่กำหนดไว้ในสถานศึกษา รวมถึงแนวทางป้องกันการเกิดนักดื่มที่ยังอยู่ในวัยเด็กและเยาวชน นอกจากนี้ ผู้ประกอบการรายย่อยจำเป็นต้องพัฒนาทักษะและเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจนนวัตกรรมมาใช้ในการแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ มิฉะนั้นจะไม่สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ได้ในที่สุด

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	ก
ส่วนที่ 1	1-1
- หลักการและเหตุผลร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	1-1
- สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	1-2
- ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติวินัยภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	1-4
ส่วนที่ 2 บทวิเคราะห์	2-1
ส่วนที่ 3 ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	3-1
- ข้อเสนอของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25	3-1
- อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทย	3-3
- ผลการจัดเก็บรายได้ภาษีสุรา และภาษีเบียร์ กรมสรรพสามิต ปี 2560-2567	3-9
- ผลการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิตประเภทสุราทั่วประเทศ	3-10
- 10 สุราท้องถิ่น สู่เครื่องดื่มยอดนิยมระดับโลก	3-12
- สุราพื้นบ้านจากภูมิปัญญาไทย	3-17
- มาตรการกฎหมายและนโยบายของต่างประเทศในการอนุรักษ์และส่งเสริม การผลิตและจำหน่ายสุราพื้นบ้าน	3-19

ส่วนที่ 1

หลักการและเหตุผล

ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กบคณະ เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เพื่อกำหนดให้ผู้ประสงค์ผลิตสุราเฉพาะเพื่อการค้าที่ต้องขออนุญาตผลิต และกำหนดกรอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาตผลิตสุราเพื่อการค้าอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 153)

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการออกกฎกระทรวงไว้ให้เหมาะสม ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความบทบัญญัตินั้นกำหนดคุณสมบัติผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่น ที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ผู้ประสงค์ผลิตสุราเพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพตามกฎหมายได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรต้องปรับปรุงโดยกำหนดกรอบเนื้อหาของกฎกระทรวงให้เป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ**ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.****(นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)****1. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ**

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.” (ร่างมาตรา 1)

2. วันที่มีผลใช้บังคับ

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา 2)

3. แก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการขออนุญาตผลิตสุราเพื่อการค้า

ให้ยกเลิกความในมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 153 ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสอง ต้องไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอเกี่ยวกับขนาดกำลังการผลิต กำลังแรงม้าเครื่องจักร จำนวนพนักงาน หรือประเภทบุคคลผู้มีสิทธิขออนุญาต กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบริษัทซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องไม่กำหนดจำนวนทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ ยกเว้นการกำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย

ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา nàyให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต” (ร่างมาตรา 3)

4. บทเฉพาะกาล

4.1 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือ ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา 4)

4.2 คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขอดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้ (ร่างมาตรา 5)

4.3 ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต (ร่างมาตรา 6)

5. ผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา 7)

ตารางเปรียบเทียบ

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

กับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต</p>

<p>พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กบคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 26 ประกอบกับมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อคุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพผลิตสุราตามเงื่อนไขที่เหมาะสม เกิดการพัฒนาทักษะการผลิต พัฒนาองค์ความรู้ สร้างนวัตกรรมสินค้าให้เกิดประโยชน์ต่อระบบเศรษฐกิจ ให้เกิดการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด และเป็นการจัดระเบียบการประกอบอาชีพของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา 26 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p>

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560	ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
<p>มาตรา 153 ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดี และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>การขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา này ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต</p>	<p>มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา 153 ผู้ใดประสงค์จะผลิตสุราเพื่อการค้า ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีและต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด</p> <p>การขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p><u>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามวรรคสอง ต้องไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอเกี่ยวกับขนาด กำลังการผลิต กำลังแรงม้า เครื่องจักร จำนวนพนักงาน หรือประเภทบุคคลผู้มีสิทธิขออนุญาต กรณีผู้ขออนุญาตเป็นบริษัทซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยต้องไม่กำหนดจำนวนทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ ยกเว้นการกำหนดสัดส่วนผู้ถือหุ้นสัญชาติไทย</u></p> <p>ใบอนุญาตที่ออกตามมาตรา นี้ ให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต</p>

<p>พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร กับคณะ เป็นผู้เสนอ)</p>
	<p>มาตรา 4 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การดำเนินการออกกฎกระทรวง หรือ ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา 5 คำขอใดที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาให้ถือเป็นคำขอตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขอดังกล่าวมีข้อแตกต่างไปจากคำขอตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้</p> <p>มาตรา 6 ใบอนุญาตที่ออกตามความในมาตรา 153 แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุใบอนุญาต</p> <p>มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้</p>

ส่วนที่ 2

บทวิเคราะห์

อุตสาหกรรมสุราเป็นภาคการผลิต (real sector) ภาคหนึ่งที่มีความสำคัญในการสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย และเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพในการสร้างกำไรอย่างสูงตลอดมา เนื่องจากเป็นธุรกิจที่ผูกขาดภายใต้ระบบสัมปทานของรัฐ ส่งผลให้ผู้ได้รับสัมปทานมีอำนาจผูกขาดทั้งการกำหนดราคาสินค้าและปริมาณสินค้าที่สำคัญธุรกิจสุราก็ถือเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญของรัฐจากการจัดเก็บภาษี โดยในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลมีนโยบายผูกขาดการผลิตสุราโดยกรมสรรพสามิตและกรมโรงงานอุตสาหกรรม ต่อมารัฐได้ออนอำนาจผูกขาดการผลิตและการขายสุราให้แก่เอกชนโดยที่รัฐได้รับผลตอบแทนจากส่วนแบ่งรายได้ของเอกชนผู้รับสัมปทานระบบสัมปทานดังกล่าวทำให้กลุ่มทุนได้รับประโยชน์และกลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่

พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุรา หรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการออกกฎกระทรวงไว้ให้เหมาะสม ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความบทบัญญัตินั้นกำหนดคุณสมบัติผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่นที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ผู้ประสงค์ผลิตสุราเพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพตามกฎหมายได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงสมควรต้องปรับปรุงโดยกำหนดกรอบเนื้อหาของกฎกระทรวงให้เป็นธรรม

บทบัญญัติมาตรา 152 ของพระราชบัญญัติสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ได้กำหนดนิยามคำว่า “สุรา” ให้หมายความรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสมที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา หรือซึ่งดื่มกินไม่ได้แต่เมื่อได้ผสมกับน้ำหรือของเหลวอย่างอื่นแล้วสามารถดื่มกินได้เช่นเดียวกับน้ำสุรา แต่ไม่รวมถึงเครื่องดื่มที่มีปริมาณแอลกอฮอล์ ไม่เกิน 0.5 ดีกรี

บทบัญญัติมาตรา 153 ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 กำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่บทบัญญัติดังกล่าวไม่มีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการออกกฎกระทรวงไว้ให้เหมาะสม ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความบัญญัตินั้นกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่นที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรกว่าเหตุ ผู้ประสงค์ผลิตสุราเพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพตามกฎหมายได้ จึงเป็นหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ไม่คุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสมเพียงพอตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

ที่ผ่านมาการปิดกั้นการทำธุรกิจผลิตสุราของผู้มีทุนทรัพย์น้อย ผู้ประกอบการรายเล็ก และผูกขาดอุตสาหกรรมสุราให้กับกลุ่มทุนขนาดใหญ่ในการตั้งโรงงานผลิตสุราผูกขาดการผลิตสุราอย่างเสรี กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตที่ตราขึ้นถูกมองว่าเป็นการเอื้อให้เกิดการผูกขาดในธุรกิจการผลิตสุราแก่กลุ่มทุนขนาดใหญ่

ส่งผลให้เกิดการผูกขาดทางเศรษฐกิจในที่สุด ทั้งนี้ การผูกขาดถือเป็นช่องทางในการแสวงหากำไร “ทางลัด” ของธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจที่มีอำนาจผูกขาดสามารถสร้างกำไรได้ง่ายด้วยวิธีการขึ้นราคาสินค้าหรือค่าบริการ โดยที่ไม่จำเป็นต้องให้ความสำคัญแก่การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้เหนือคู่แข่ง ธุรกิจที่มีอำนาจผูกขาดในตลาดนั้นย่อมได้เปรียบคู่แข่งในการครอบครองส่วนแบ่งตลาด ดังนั้น หากภาครัฐไม่เข้ามาแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเพื่อช่วยเหลือหรือป้องกันการผูกขาดในภาคธุรกิจแล้ว การถ่ายโอนกำไรดังกล่าวอย่างต่อเนื่องย่อมนำไปสู่การสะสมทุนของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งนับวันจะยิ่งมีความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจมากขึ้น และเมื่อกลุ่มทุนผูกขาดเหล่านี้สามารถเข้ามาครอบงำกลไกของภาครัฐได้ ผู้บริโภคและธุรกิจขนาดเล็กก็จะไม่สามารถแข่งขันในตลาดได้

ด้วยเหตุนี้ ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จะช่วยให้เกิดการสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้แก่ประชาชนและชุมชน เป็นการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพและการแข่งขันที่เป็นธรรม สร้างความเท่าเทียม ลดความเหลื่อมล้ำและการผูกขาดของนายทุน ทั้งนี้ มาตรา 40 วรรคหนึ่งของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 บัญญัติให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ ดังนั้น การที่บุคคลใดก็ตามมีความรู้และศักยภาพในการผลิตสุราก็มีเหตุอันสมควรในการส่งเสริมและสนับสนุนให้สามารถประกอบอาชีพได้ ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้การค้าสุราไม่ถูกผูกขาดจากผู้ผลิตรายใหญ่ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้มีการรวมตัวกันในชุมชน และนำผลผลิตที่ได้จากชุมชนมาใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตสุราซึ่งเพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชนได้อีกทางหนึ่งด้วย

นอกจากนี้ ยังเป็นการเพิ่มโอกาสให้เกษตรกรสามารถเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรได้ โดยสามารถนำข้าวหรือผลไม้ประจำฤดูกาลมาแปรรูปเป็นสุราเพิ่มมูลค่าทางการตลาด และยังสามารถส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของสุราไทย ทั้งยังเป็นการสร้างอาชีพและอุตสาหกรรมชุมชน ช่วยให้ท้องถิ่นได้แสดงศักยภาพและความสร้างสรรค์ ก่อให้เกิดนักปรุงสุราจากพื้นที่ต่าง ๆ สามารถคิดค้นวิธีการของตัวเองในการสร้างสรรค์สินค้าเกษตรให้เป็นสินค้ามูลค่าสูงให้ผู้บริโภคได้มีตัวเลือก ทำให้เกษตรกรมีรายได้มากขึ้น และไม่เพียงแต่รายได้จากสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น การผลิตสุราในท้องถิ่นจะทำให้แต่ละท้องถิ่นสามารถดึงเอกลักษณ์ของตนเองออกมา สามารถสร้างเรื่องราวเพื่อเรียนรู้และทำความรู้จักท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งจะกระจายความน่าค้นหาของประเทศไทยไปสู่พื้นที่ต่าง ๆ ด้วย ตัวอย่างเช่น จังหวัดแพร่ นอกจากชื่อเสียงในด้านการเป็นเมืองรวงด้านการท่องเที่ยวแล้ว จะกลายเป็นแหล่งผลิตสุราที่มีชื่อเสียงและสามารถสร้างรายได้แก่ท้องถิ่น เป็นต้น หากสามารถกระจายผลประโยชน์จากมูลค่าทางเศรษฐกิจเหล่านี้ไปสู่รายย่อย จะเป็นการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากของประเทศให้เติบโตได้ และประชาชนและผู้ประกอบการรายย่อยจะได้รับประโยชน์และผลประโยชน์ได้มากที่สุดที่ร่วมกันสร้างประเทศที่มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม เพื่อให้ทุกคนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเท่าเทียมกัน¹

¹ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (ม.ป.ป.). รายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก https://www.parliament.go.th/section77/manage/files/file_20231228102137_2_290.pdf

กฎหมายว่าด้วยสุราเสรีในต่างประเทศ²

ประเทศเกาหลีใต้ เพิ่งผ่านการแก้ไขกฎหมายว่าด้วยภาษีสุรา โดยยกเลิกการเก็บภาษีมูลค่าต้นทุนการผลิต การโฆษณา การตลาด หรืออื่น ๆ เปลี่ยนเป็นการเก็บภาษีจากปริมาณที่จำหน่ายสุราแทน เมื่อมีการเก็บภาษีน้อยลง ผู้ประกอบการรายเล็กก็สามารถผลิตสินค้าแข่งขันกับรายใหญ่ได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังแก้ไขระเบียบเกี่ยวกับโรงงานสุราที่เปิดช่องสำหรับผู้ประกอบการรายเล็กที่มีความสามารถแต่ไม่มีกำลังผลิตสามารถร่วมการผลิตกับโรงงานสุราของบริษัทใหญ่ได้ ถือเป็นภารกิจพหุภาคีระหว่างภาคเอกชน และทำให้ผู้ผลิตรายเล็กสามารถประกอบธุรกิจได้ โดยพบว่าตัวเลขตลาดคราฟต์เบียร์ของประเทศเกาหลีใต้ขยายตัวสูงถึง 3.3 พันล้านบาท หรือเพิ่มขึ้น 2 เท่าจากปี 2561 และคาดว่าจะขยายตัวขึ้นอีก 10.3 พันล้านบาท ภายในปี 2566

การขยายตัวของตลาดคราฟต์เบียร์ในประเทศเกาหลีใต้ส่งผลให้อุตสาหกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในประเทศเกาหลีใต้สูงขึ้นตามไปด้วย ซึ่งนอกจากจะสร้างโอกาสให้กับผู้ผลิตรายเล็กแล้ว ยังทำให้ประชาชนมีโอกาสในการเลือกซื้อเครื่องดื่มที่พึงพอใจและมีกำลังซื้อมากขึ้น ขณะที่ผู้ผลิตรายใหญ่ก็ต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ทันกับความต้องการของตลาด เพราะไม่ได้เป็นผู้ผูกขาดตลาดอีกต่อไป เศรษฐกิจของอุตสาหกรรมนี้ก็จะเติบโตตามไปเพราะปัจจัยทางกฎหมายที่เอื้ออำนวย

ประเทศเยอรมนี เป็นประเทศที่อัตราภาษีและการควบคุมจากรัฐต่ออุตสาหกรรมสุราหรือแอลกอฮอล์ถือว่าต่ำมาก จึงทำให้เบียร์เยอรมันถูกกว่าน้ำเปล่าบรรจุขวด และทำให้เกิดโรงงานผลิตเบียร์จำนวนมากที่มีความหลากหลายทั้งในแง่ของขนาดและปริมาณ โดยมีโรงเบียร์มากถึง 1,500 แห่ง ภายใต้ผู้ผลิตกว่า 900 ราย ภายใต้แบรนด์กว่า 5,500 แบรนด์ ที่จำหน่ายทั่วประเทศและทั่วโลก คาดการณ์ว่าประเทศเยอรมนีมีรายได้จากการส่งออกสุราและเบียร์กว่า 37,500 ล้านบาท และหากนับรวมภาษีตั้งแต่ต้นน้ำคือการผลิตจนถึงปลายน้ำที่เบียร์ไปอยู่ในมือของผู้บริโภค รัฐบาลสามารถจัดเก็บภาษีได้มากถึง 6,500 ล้านยูโร หรือประมาณ 236,500 ล้านบาท ไม่นับรวมการจ้างงานกว่าแสนตำแหน่งในระบบห่วงโซ่อุปทานโดยรวม

ประเทศเวียดนาม มีกฎหมายการผลิตสุราที่ไม่ซับซ้อนและมีอัตราการเก็บภาษีตามมูลค่า โดยจัดเก็บภาษีจากคราฟต์เบียร์ร้อยละ 65 เท่ากับเบียร์ทั่วไป ทำให้ตลาดคราฟต์เบียร์ในเวียดนามขยายตัวต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี 2557 นอกจากนี้ ประเทศเวียดนามยังเปิดรับนักลงทุนจากต่างชาติเข้ามาผลิตและจำหน่ายเบียร์ในประเทศอย่างต่อเนื่องจนทำให้ตลาดเบียร์ขยายมากขึ้นในปี 2561 มีการคาดการณ์ว่า อัตราการเติบโตต่อปีของการลงทุน (CAGR) ในตลาดเบียร์เวียดนามจะเติบโตประมาณร้อยละ 6.44 ในช่วงปี 2564-2568 และคาดว่าจะมีมูลค่าสูงถึง 9.5 พันล้านดอลลาร์ภายในปี 2568 ซึ่งจะทำให้เวียดนามเป็นตลาดที่นำลงทุน

สำหรับประเทศไทย การกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการบริโภคสามารถทำได้โดยทั่วไป อาจส่งผลกระทบต่อรายได้ของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตสุราขนาดใหญ่ ทำให้รายได้ลดลง และส่งผลต่อการจัดเก็บภาษีของภาครัฐที่ลดลงตามมาด้วย นอกจากนี้ การกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการบริโภคสามารถทำได้โดยทั่วไป การไม่กำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตผลิตสุราเกี่ยวกับขนาดกำลังการผลิต กำลังแรงม้า

² สองประเทศเปิดเสรีสุราโลก แหล่งสร้างรายได้ยุคศก.ขาลง. (20 พฤษภาคม 2566). สืบค้น 5 มกราคม 2567 จาก <https://stock2morrow.com/webboard/1/f1ed5775-23e4-4300-bd00-958d7668f9a2>

ของเครื่องจักร จำนวนพนักงาน หรือ ประเภทบุคคลผู้มีสิทธิขออนุญาต หรือการไม่กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำนั้น จะส่งผลให้เกิดการผลิตสุราและบริโภครายอย่างเสรี ซึ่งทำให้ยากต่อการควบคุม และอาจส่งผลกระทบต่อสังคม ในแง่ของสุขภาพและอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพตามมาได้ เนื่องจากจะทำให้สุรามีต้นทุนต่ำและราคาถูก ทำให้การเข้าถึงการบริโภคสุราได้ง่าย และยากต่อการควบคุม

นอกจากนี้ การอนุญาตให้ประชาชนผลิตสุราเพื่อบริโภคกันเองโดยไม่ต้องขออนุญาต และไม่มีโทษ ตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้า กล่าวคือ ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถมีพื้นที่ในการผลิต เพื่อแข่งขันกับผู้ประกอบการรายใหญ่ อันจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจได้ แต่หากประสงค์จะผลิตสุรา เพื่อการค้าอันเป็นการประกอบอาชีพที่สุจริตจำเป็นต้องอยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต โดยขออนุญาต ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดเก็บภาษีสรรพสามิต และภาษีที่เกี่ยวข้องกับสุรา อันถือเป็นรายได้หลักของกรมสรรพสามิต ในการนำมาพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ดังนั้น ควรมีการกำหนดแผนหรือแนวทางที่ชัดเจนในการออกกฎหมายลำดับรอง โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขในการผลิตสุรา ให้มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ พร้อมกับยึดถือผลประโยชน์ของรัฐและสาธารณะ แม้กฎหมายจะบัญญัติให้ประชาชน มีเสรีภาพในการผลิต แต่ก็ไม่ควรเป็นการเปิดเสรีซึ่งอยู่ในขอบเขตที่สามารถตรวจสอบได้ ทั้งปริมาณการผลิตไม่ให้ มากเกินไป จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสินค้าล้นตลาด และคุณภาพของสุราควรจะมีการผลิตมาจากผู้ที่มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริง ผ่านการอบรมหรือมีสูตรในการผลิตที่ชัดเจน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดกับผู้บริโภค อีกทั้ง ควรกำหนดวิธีในการป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าสู่วงการผลิตที่ไม่ใช่หลักสูตรที่กำหนดไว้ในสถานศึกษา รวมถึงแนวทางป้องกันการเกิดนักดื่มหน้าใหม่ที่ยังอยู่ในวัยเด็ก และเยาวชน

ทั้งนี้ กรมสรรพสามิตได้ออกกฎกระทรวงการผลิตสุรา พ.ศ. 2565 เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมสุรา โดยลดข้อจำกัดในการขอใบอนุญาตผลิตสุราให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับ บริบทของอุตสาหกรรมการผลิตสุรา และยังคงหลักการสำคัญในเชิงประโยชน์ของรัฐในการบริหารการจัดเก็บภาษี และการควบคุมคุณภาพมาตรฐานการผลิตสุราให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยกฎกระทรวงดังกล่าวได้ปรับปรุง ให้มีใบอนุญาตผลิตสุราที่มีใบเพื่อการค้า ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวเป็นการพัฒนาของหลักเกณฑ์การผลิตสุรา ที่มีลักษณะไม่เคร่งครัดจนเกินไป

ส่วนที่ 3

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. ...
สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 มีดังนี้¹

1. ปรับถ้อยคำในเหตุผลเพื่อแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ในการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ
ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ในส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตสุราให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เพื่อกำหนดให้บุคคล
ผู้ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองเฉพาะเพื่อการค้าต้องขออนุญาตต่ออธิบดี
และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดกรอบในการออกกฎกระทรวง
เพื่อป้องกันการผูกขาดและส่งเสริมการแข่งขันที่เสรีและเป็นธรรม รวมทั้งกำหนดให้ประชาชนสามารถผลิตสุรา
ที่มีใช้เพื่อการค้าได้ โดยจัดแจ้งรายละเอียดการผลิตต่ออธิบดี เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการผลิตและพัฒนา
องค์ความรู้ในการผลิตสุรา ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมสินค้าและก่อให้เกิดประโยชน์
ต่อระบบเศรษฐกิจต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

2. การเปิดโอกาสให้สามารถผลิตสุราโดยเสรีได้ ควรต้องกำหนดให้มีกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อควบคุม
กระบวนการผลิตสุราให้มีมาตรฐานการผลิตและมีความปลอดภัยในด้านสาธารณสุข ตลอดจนควรคำนึงถึง
ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม และควรกำหนดให้การผลิตสุราเพื่อการค้าต้องกระทำในรูปแบบของชุมชน

3. กรณีที่กฎกระทรวงการอนุญาตผลิตสุรา พ.ศ. 2560 ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่ประสงค์จะผลิต
สุราแช่ที่มีใช้สุราแช่ชนิดเบียร์หรือสุรากลั่นในชุมชน และสุรากลั่นต้องเป็นสหกรณ์หรือกลุ่มเกษตรกรที่จดทะเบียน
ตามกฎหมายว่าด้วยสหกรณ์ หรือเป็นวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน หรือองค์กร
เกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร หรือเป็นห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล
หรือบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่หุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้นทุกคนมีสัญชาติไทย ส่งผลให้
บุคคลธรรมดาไม่สามารถขออนุญาตผลิตสุราแช่และสุรากลั่นได้

4. กรณีการผลิตสุราที่มีใช้เพื่อการค้า ควรกำหนดให้ผู้ผลิตสุราต้องมีการจัดแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับ
เครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุรา ชนิดสุรา ขั้นตอนการผลิต และปริมาณการผลิตต่ออธิบดี ตามแบบที่อธิบดีประกาศ
กำหนด โดย “เครื่องกลั่นสุรา” ที่เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนั้น กรมสรรพสามิตจะต้องจัดทำระเบียบที่เกี่ยวข้อง
ให้ชัดเจน มีการควบคุมผู้ผลิต สามารถตรวจสอบได้โดยง่ายและจัดเก็บภาษีได้อย่างครบถ้วน ซึ่งหลักเกณฑ์
วิธีการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควรจะไม่เป็นภาระต่อประชาชนและกรมสรรพสามิตด้วย นอกจากนี้ควรต้องมี
การนำกฎหมายฉบับอื่นหรือนำมาตรการอื่น ๆ มาใช้ในการควบคุมเกี่ยวกับกระบวนการผลิตรวมถึงการควบคุม

¹ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, สำนักกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. ... สภาผู้แทนราษฎร. สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php>

การเข้าถึงสุราของเยาวชน เช่น พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 หรือการตรวจคุณภาพการผลิตสุราของกรมสรรพสามิต เป็นต้น

5. ควรกำหนดอัตราการจำกัดเก็บภาษีอากร โดยแบ่งประเภทของโรงงานผลิตสุราเป็น 3 ขนาด คือ ขนาด S ขนาด M และขนาด L สำหรับผู้ประกอบการรายเล็กอาจได้รับการยกเว้นการเรียกเก็บภาษีอากรเนื่องจากความสามารถในการผลิต กำลังการผลิต กำลังแรงม้าเครื่องจักร มีความแตกต่างจากผู้ผลิตรายใหญ่ ซึ่งผู้ประกอบการรายเล็กส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผลิตในท้องถิ่นหรือชุมชนมากกว่า

6. กรณีที่กฎกระทรวงการอนุญาตผลิตสุรา พ.ศ. 2560 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการกำหนดอัตรากำลังการผลิตของโรงอุตสาหกรรมที่ใช้ผลิตสุราแช่และสุรากลั่นชุมชน ให้ต้องใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้าหรือใช้คนงานน้อยกว่าเจ็ดคน หรือกรณีใช้เครื่องจักรและคนงาน เครื่องจักรต้องมีกำลังรวมต่ำกว่าห้าแรงม้าและคนงานต้องน้อยกว่าเจ็ดคน ทำให้สุราที่ผลิตไม่ได้คุณภาพ เพราะไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิการหมักได้ เนื่องจากการจำกัดแรงม้าจะทำให้ไม่สามารถพัฒนาคุณภาพของสุราได้ ดังนั้น จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้ผู้ผลิตสุราแช่และสุรากลั่นสามารถใช้เครื่องจักรที่มีกำลังรวมมากกว่าห้าแรงม้าแต่ไม่เกินห้าสิบแรงม้า โดยไม่จำกัดจำนวนคนงาน

7. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการผลิตสุราที่ผิดกฎหมายนั้น ไม่ควรมุ่งแต่เพียงการดำเนินคดีและนำผู้ที่กระทำความผิดมาลงโทษเท่านั้น แต่ควรดำเนินการในลักษณะที่เป็น การควบคุมและสามารถปรับเปลี่ยนจากการกระทำความผิดเป็นการเก็บภาษีเข้าสู่ภาครัฐได้ด้วย

8. ภาครัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจการผลิตสุราพื้นบ้านให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมถึงมีการพัฒนาระบบการผลิตให้มีศักยภาพที่สามารถแข่งขันกับสุราของผู้ผลิตในประเทศต่าง ๆ ได้ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหาการแข่งขันทางการค้าระหว่างผู้ประกอบการรายย่อยและผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีทุนทรัพย์และมีศักยภาพในการผลิตที่มากกว่า

9. การพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาว่า มีข้อจำกัดของกฎหมายฉบับอื่น ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเปิดโอกาสให้มีการผลิตสุราเพื่อการค้าหรือมิใช่เพื่อการค้าอย่างเป็นธรรม เช่น พระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 เป็นต้น ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองบุคคลให้มีเสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างเหมาะสม และเพียงพอ ตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่รับผิดชอบต่อกฎหมายนั้น ๆ โดยตรง ที่จะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

10. เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมายแล้ว กรมสรรพสามิตควรป้องกันและแก้ไขปัญหาการจำหน่ายสุราที่มีการจำหน่ายโดยผิดกฎหมาย และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักวิธีเลือกซื้อผลิตภัณฑ์สุราที่มีการติดอากรแสตมป์ที่ภาชนะบรรจุภัณฑ์ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงว่าผลิตภัณฑ์สุราดังกล่าวได้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมายและผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด

อุตสาหกรรมเครื่องตีแอลกอฮอล์ของไทย

รายงานแนวโน้มอุตสาหกรรมเครื่องตีปี 2567-2569 ของวิจัยกรุงศรี พบว่า เครื่องตีแอลกอฮอล์มีปริมาณการจำหน่ายในประเทศจำนวน 2,777.6 ล้านลิตร คิดเป็นจำนวน 8,660.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสัดส่วนร้อยละ 22.9 และร้อยละ 60.3 ในเชิงปริมาณและเชิงมูลค่าของการจำหน่ายเครื่องตีทั้งหมดของไทยตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์หลักเป็นเบียร์ซึ่งมียอดจำหน่ายจำนวน 2,017.1 ล้านลิตร คิดเป็นร้อยละ 72.6 ของปริมาณจำหน่ายเครื่องตีแอลกอฮอล์ทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สุรา ร้อยละ 25.5 เครื่องตีแอลกอฮอล์พร้อมตีร้อยละ 0.9 ไวน์ ร้อยละ 0.9 และน้ำผลไม้ที่ผ่านกระบวนการหมักหรือบ่มกับยีสต์ ร้อยละ 0.1 ตามลำดับ สำหรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเครื่องตีแอลกอฮอล์ของไทยจำแนกได้ ดังนี้

1. อุตสาหกรรมเบียร์ แม้ว่ากฎกระทรวงฉบับปัจจุบันปี 2565 ได้ยกเลิกเงื่อนไขการกำหนดกำลังการผลิตขั้นต่ำ (จากเดิมต้องไม่ต่ำกว่า 100,000 ลิตรต่อปี) และทุนจดทะเบียน (จากเดิมต้องไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท) เพื่อให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเข้ามาแข่งขันในตลาดได้ง่ายขึ้นก็ตาม แต่ในปัจจุบันกลับพบว่ามีผู้ผลิตเบียร์รายใหญ่เพียงไม่กี่รายเท่านั้นที่ครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาดของไทยทั้งหมด คือ บริษัท บุญรอดบริวเวอรี่ จำกัด (ยี่ห้อลิโอบี สิงห์ สโนว์ ไวเซ่น และยูเบียร์) บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (ยี่ห้อช้าง อาชา และเฟเดอร์บรอย) และบริษัท ไฮเนเก้น จำกัด (ยี่ห้อไฮเนเก้น) โดยในปี 2565 ผู้ผลิตกลุ่มนี้มีส่วนแบ่งตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 95.7 ของมูลค่าตลาดเบียร์ของไทยทั้งหมด

2. อุตสาหกรรมสุรา ตามกฎกระทรวงปี 2565 อนุญาตให้ผู้ประกอบการรายย่อยสามารถขยายโรงงานเป็นขนาดกลางได้ จึงทำให้ผู้ประกอบการรายย่อยมีโอกาสเติบโตได้มากขึ้น แต่การผลิตสุรบางส่วนก็ยังคงถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขปริมาณการผลิตขั้นต่ำไว้อย่างเดิม เช่น สุราชนิดพิเศษ และสุรากลั่นอื่นๆ ได้กำหนดปริมาณการผลิตขั้นต่ำไว้ในระดับที่สูงมาก สำหรับผู้ประกอบการผลิตสุรารายสำคัญของไทย คือ บริษัท ไทยเบฟเวอเรจ จำกัด (ยี่ห้อรวงข้าว หงษ์ทอง และเบลนด์ 285) บริษัท ดิอาจีโอ โมเอ็ท เฮนเนสซี่ (ประเทศไทย) จำกัด (ยี่ห้อจอห์นนี่ วอลค์เกอร์, สมอร์นอฟ และเบนมอร์) บริษัท รีเจนซี่ บรันดีไทย จำกัด (ยี่ห้อรีเจนซี่) โดยในปี 2565 ผู้ผลิตกลุ่มนี้มีส่วนแบ่งตลาดรวมกันมากกว่าร้อยละ 71.2 ของมูลค่าตลาดสุราของไทยทั้งหมด

Box 1

กฎกระทรวงสำหรับการผลิตสุราปี 2565

สุรากลั่น
แอลกอฮอล์ > 15 ดีกรี

- สุรานิคมพิเศษ (บางประเภท)**
 วิสกี้, บรั่นดี, เกาเหลียง เชียงขุน
 (แอลกอฮอล์ < 80 ดีกรี)
- สุรากลั่นอื่น ๆ ประเภท**
 สุราขาว, สุราผสม, สุราปรุงพิเศษ
 (แอลกอฮอล์ < 80 ดีกรี)
- สุราสามทับ**
 (แอลกอฮอล์ > 80 ดีกรี)
- สุรากลั่นชุมชน**
 หรือ สุรากลั่นชนิดสุราขาว
 (แรงแอลกอฮอล์ 28, 30, 35, 40 ดีกรี)

สุราแช่
แอลกอฮอล์ < 15 ดีกรี

- เบียร์**
- สุราแช่ผลไม้ (ไวน์)**
- สุราแช่พื้นเมือง**
 เช่น สาโท (ทำจากข้าว) กะแช่
 (ทำจากน้ำตาล)
สุราแช่อื่น ๆ

สุรามิใช่เพื่อการค้า

- สุรามิใช่เพื่อการค้า**

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- กำลังการผลิตขั้นต่ำ 3 หมื่นลิตรต่อวัน พื้นที่โรงงานไม่น้อยกว่า 200 ไร่
- หากกำลังการผลิตเกิน 3 หมื่นลิตรต่อวัน ต้องขยายพื้นที่ให้สอดคล้องกัน
- อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 2 กิโลเมตร

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- กำลังการผลิตขั้นต่ำ 9 หมื่นลิตรต่อวัน พื้นที่โรงงานไม่น้อยกว่า 350 ไร่
- หากกำลังการผลิตเกิน 9 หมื่นลิตรต่อวัน ต้องขยายพื้นที่ให้สอดคล้องกัน
- อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 2 กิโลเมตร

- เป็นรัฐวิสาหกิจไทยที่จัดตั้งตามกฎหมายไทย (ผลิตและขายส่งในประเทศโดยองค์การสุรา กรมสรรพสามิต)
- เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด (ผลิตเพื่อส่งออก)
- ต้องใช้เทคโนโลยีที่ผลิตแอลกอฮอล์ได้สูงถึง 99.5 ดีกรี, มีเครื่องมือและอุปกรณ์เพื่อคำนวณปริมาณสุรากลั่นบริสุทธิ์¹ และติดตั้งระบบฐานข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงไปยังกรมสรรพสามิต

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- เป็นสหกรณ์, วิสาหกิจชุมชน, องค์กรเกษตรกร, ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัท
- อยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 100 เมตร และต้องมีระบบบำบัด
- แยกออกจากที่พักอาศัยชัดเจน, ผลิตสุราที่มีมาตรฐาน, ใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- ยกเลิกทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ และยกเลิกกำลังผลิตขั้นต่ำ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็ก
- เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ผลิตสุราที่มีมาตรฐานตามที่กรมสรรพสามิตกำหนด และปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสาธารณสุข

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- เป็นสหกรณ์, วิสาหกิจชุมชน, องค์กรเกษตรกร, ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัท
- เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ผลิตสุราที่มีมาตรฐานตามที่กรมสรรพสามิตกำหนด

- ผู้ถือหุ้นต้องเป็นสัญชาติไทยไม่น้อยกว่า 51%
- เป็นสหกรณ์, วิสาหกิจชุมชน, องค์กรเกษตรกร, ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัท
- เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ผลิตสุราที่มีมาตรฐานตามที่กรมสรรพสามิตกำหนด
- ต้องใช้ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต

- ผลิตสุรานิคมไม่เกิน 200 ลิตรต่อปี
- ห้ามผลิตสุราในสถานที่ที่มีใบอนุญาตขายสุรา, ในสถานที่เดียวกับผู้ผลิตสุรายี่ห้ออื่น, ในสถานที่ห้ามดื่มสุรา และการผลิตต้องไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น
- ห้ามจำหน่ายสุราที่ผลิตได้ หรือนำออกจากสถานที่ผลิตสุรา เว้นแต่เป็นการส่งตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์และต้องได้รับอนุญาตก่อนนำออกจากสถานที่ผลิต
- ห้ามบุคคลที่อายุต่ำกว่า 20 ปี บริโภคสุราในสถานที่ผลิต
- สุราที่ผลิตได้ต้องมีแรงแอลกอฮอล์ต่ำกว่า 80 ดีกรี

หมายเหตุ : 1 ผู้ผลิตสุราเพื่อจำหน่ายหรือมิใช่ทางการค้าต้องมีใบอนุญาตผลิต

2 ผู้ประกอบการรายย่อย (SMEs) ใช้เครื่องจักรต่ำกว่า 5 แรงม้า และาเรือมีคนงานน้อยกว่า 7 คน หากผลิตสุราแล้ว 1 ปีโดยไม่มีกรกระทำผิดกฎหมายสามารถขยายเป็นโรงงานขนาดกลางได้ โดยกำลังผลิตต่ำกว่า 50 แรงม้า และหรือ มีคนงานมากกว่า 7 คนแต่ไม่เกิน 50 คน (หากเคยกระทำผิดจะต้องพ้นโทษเสียก่อน)

ภาพที่ 1 กฎกระทรวงสำหรับการผลิตสุราปี 2565

ที่มา: แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมปี 2567-2569: อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม, โดย วิจัยกรุงศรี, 2566, สืบค้นจาก <https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/food-beverage/beverage/io/io-beverage-2024-2026>

อย่างไรก็ตาม โรงงานผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ยังอยู่ภายใต้เงื่อนไขในการจัดตั้งและข้อจำกัดสำคัญทางกฎหมาย อาทิ การจัดตั้งโรงงานทุกขนาดจะถูกจัดอยู่ในประเภทโรงงานจำพวกที่ 3 ซึ่งต้องรับใบอนุญาตก่อนการจัดตั้งโรงงาน บทบัญญัติของกฎหมายตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ไม่อนุญาตให้โฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกรูปแบบ รวมถึงการห้ามจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผ่านช่องทางจำหน่ายออนไลน์ ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันอย่างมาก โดยเฉพาะผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กในการสร้างการรับรู้ของตลาดผู้บริโภค²

สำหรับกรณีการเสนอให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 153 ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ซึ่งกำหนดให้บุคคลผู้ประสงค์จะผลิตสุราหรือมีเครื่องกลั่นสำหรับผลิตสุราไว้ในครอบครองต้องขออนุญาตต่ออธิบดีและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ข้อกำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าวไม่มีการกำหนดกรอบเนื้อหาในการออกกฎกระทรวงไว้อย่างละเอียด ทำให้กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา 153 นั้น กำหนดคุณสมบัติผู้ขออนุญาตและเงื่อนไขอื่นที่อาจเป็นการทำให้บุคคลผู้ประสงค์ผลิตสุราไม่สามารถยื่นจดทะเบียนได้ จึงส่งผลให้ผู้ประสงค์ผลิตสุราเพื่อการค้ารายเล็กหรือรายย่อยไม่สามารถประกอบอาชีพในการผลิตสุราได้ ทั้งนี้ ได้มีความคิดเห็นจากนักวิชาการ ผู้ประกอบกิจการ ภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ในการแก้ไขกฎหมาย และกฎระเบียบเรื่องดังกล่าว ยกตัวอย่าง เช่น

นายชวิทย์ จันทรส ผู้ประสานงานเครือข่ายรณรงค์ป้องกันภัยแอลกอฮอล์ ระบุว่า การเปิดโอกาสให้มีการผลิตสุราจะสร้างรายได้ให้แก่วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม และวิสาหกิจรายย่อย จะเป็นการเพิ่ม “นักดื่มหน้าใหม่” โดยในส่วนของกรณีลดทุนผูกขาดของผู้ผลิตรายใหญ่นั้น การแก้ไขกฎหมายให้ผู้ประกอบกิจการสุราสามารถโฆษณาผลิตภัณฑ์ ซึ่งในปัจจุบันมีสัดส่วนแบ่งทางการตลาดเบียร์มูลค่ากว่า 2.6 แสนล้านบาท แต่มีผู้ผลิตรายย่อยอย่างคราฟเบียร์ และอื่น ๆ เพียงร้อยละ 3.1 เท่านั้น ทั้งนี้มีการตั้งคำถามว่า จากมูลค่าตลาดเหล้าและเบียร์ โดยรวมจากนโยบายสุราก้าวหน้าจะสามารถยกเลิกการผูกขาดจากผู้ประกอบการรายใหญ่ได้จริงหรือไม่ โดยเฉพาะสัดส่วนทางการตลาดที่ผู้ประกอบการรายใหญ่มิได้มีส่วนแบ่งทางการตลาดสูง

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง เลขาธิการสำนักงานสภาองค์กรของผู้บริโภค เสนอการสนับสนุนให้ลดการผูกขาดการจำหน่ายสุรา เพราะเห็นว่าประเทศไทยถูกผูกขาดโดยผู้ผลิตสุรารายใหญ่เพียงไม่กี่รายมาเป็นระยะเวลานาน การลดการผูกขาดทั้งการผลิตและจำหน่าย จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องดำเนินการ โดยกรณีในหลายประเทศทั่วโลกได้มีการควบคุมการจำหน่ายสุรา เช่น การกำหนดอายุ การควบคุมการโฆษณา ซึ่งประเทศไทยไม่จำเป็นต้องส่งเสริมในเรื่องดังกล่าว แต่ควรสนับสนุนในเรื่องของการผลิตและจำหน่ายที่ลดการผูกขาด และขณะเดียวกันก็ควรมีการกำกับไม่ให้มีการส่งเสริมให้คนดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มมากขึ้น แม้ว่าจะยอมรับว่า “สุราก้าวหน้า” จะทำให้การเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ง่ายขึ้นก็ตาม แต่จะทำให้คนดื่มหน้าใหม่เพิ่มขึ้นหรือไม่ ต้องอาศัยการเก็บข้อมูลหลังมีนโยบายออกมาบังคับใช้ แต่เชื่อว่าส่วนแบ่งการตลาดที่เคยผูกขาดมาจากกลุ่มเจ้าของบริษัทรายใหญ่ จะถูกแบ่งสัดส่วนมาสู่เกษตรกรรายย่อยมากขึ้น

² วิจัยกรุงศรี. (2566). **แนวโน้มธุรกิจ/อุตสาหกรรมปี 2567-2569: อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม**. สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.krungsri.com/th/research/industry/industry-outlook/food-beverage/beverage/io/io-beverage-2024-2026>

รศ.พญ.รัศมน กัลยาศิริ ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระบุว่า หากมีการลดข้อจำกัดทางกฎหมาย ผู้ผลิตสุรารายใหญ่ จะใช้มาตรการส่งเสริมให้คนสามารถเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้มากขึ้น เพราะฉะนั้นโดยรวมจะทำให้ ประชากรดื่มสุรามากขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมของระบบสาธารณสุข การควบคุมการเข้าถึง เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งการจำกัดเวลาจำหน่าย จำกัดสถานที่การโฆษณา ซึ่งในต่างประเทศเองถือเป็น Best Buy Policy คือ เป็นนโยบายที่ดีและไม่ต้องลงทุน แต่สามารถควบคุมปริมาณคนดื่ม และเป็นการรักษาสุขภาพ ของประชาชนแต่หากการใช้ Best Buy Policy (นโยบายที่ไม่ต้องใช้เงินลงทุน) ไม่ได้ในการควบคุมการดื่ม อาจจะต้องใช้ Good Buy Policy ที่มีการลงทุนจำนวนมาก เช่น การให้ความรู้ ความเข้าใจ การตรวจจับกุม ผู้ที่ดื่มแล้วมีปัญหามากขึ้น โดยสังคมจะเลือกให้ความสำคัญในเรื่องใด เช่น สิทธิเศรษฐกิจ สุขภาพ สังคม จะต้องชั่งน้ำหนักความสำคัญ เพราะในฐานะคนทำงานด้านสุขภาพ ตระหนักว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะส่งผลกระทบต่อสุขภาพ แม้จะดื่มได้อย่างเสรี ยกเว้นในประเทศมุสลิม แต่จะอย่างไรให้คนรู้ว่าการดื่มแอลกอฮอล์ คือ การนำสารพิษเข้าสู่ร่างกาย มีผลกระทบต่อสุขภาพร่างกาย จึงต้องหาความสมดุล ทั้งด้านสุขภาพ และเสรีการผลิต อย่างไม่รู้กัตาม ยังคงสนับสนุนในการยกเลิกการผูกขาดของผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ และสร้างการเติบโตให้กับ ผู้ประกอบการรายย่อย แต่การผลักดันนโยบายสุราก้าวหน้าควรต้องคำนึงถึงการลดปัญหาสุขภาพ และสังคม ควบคู่กันไปด้วย

นางสาวณณิกา สิทธิพงษ์ นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลธัญญารักษ์ขอนแก่น ระบุว่า การดื่มสุรามากเกินไปเป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่ป้องกันได้อันดับ 3 ในสหรัฐอเมริกา และมีข้อมูลจาก ฐานข้อมูลทางการแพทย์ในต่างประเทศที่ทำการทบทวนการศึกษาจำนวน 83 งาน ในปี 2561 ระบุว่า การดื่ม แอลกอฮอล์ที่เพิ่มขึ้น มีความสัมพันธ์กับโรคหัวใจและหลอดเลือดกล้ามเนื้อหัวใจตาย และอายุขัยที่สั้นลง การดื่มแอลกอฮอล์ส่งผลต่อการเจ็บป่วยทั้งทางกายและทางใจ โรคทางจิตเวชอย่างโรคซึมเศร้า โรควิตกกังวล PTSD ความผิดปกติทางการกิน รวมถึงการนำไปสู่การใช้สารเสพติดตัวอื่น ๆ ได้เช่นกัน ซึ่งการศึกษาในต่างประเทศ สอดคล้องกับการรายงานสถานการณ์ในประเทศไทยที่พบว่าแนวโน้มสถานการณ์การเจ็บป่วยและเสียชีวิต ที่มีสาเหตุมาจากการดื่มแอลกอฮอล์ ปี 2558-2562 ที่ระบุว่า การเสียชีวิตในเพศชาย 5 อันดับแรก คือ โรคตับ จากการดื่มเหล้า ตับแข็ง พิษสุราเรื้อรัง โรคหลอดเลือดสมองแตก และมะเร็งช่องปาก/โพรงจมูก ส่วนในเพศหญิง คือ โรคตับแข็ง โรคตับจากการดื่มเหล้า โรคหลอดเลือดสมองแตก โรคพิษสุราเรื้อรัง และโรคหลอดเลือดสมองตีบ ตามลำดับ

นอกจากนี้ การดื่มแอลกอฮอล์จนเสพติด หรือเป็นโรคพิษสุราสัมพันธ์กับการฆ่าตัวตาย ซึ่งเป็นประเด็น ที่น่ากังวล ดังนั้น สถานบริการสุขภาพ ควรมีการคัดกรองความเสี่ยงเรื่องการฆ่าตัวตาย และมีการติดตามผู้ป่วย กลุ่มดังกล่าวอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ถ้าเริ่มดื่มจนมีผลกระทบต่อสุขภาพด้านลบแล้ว ลำดับต่อไปจะส่งผล ต่อการใช้ชีวิตประจำวันที่แย่ลง เช่น การเรียนหนังสือ การทำงานมีประสิทธิภาพลดลง มีผลกระทบต่อสัมพันธภาพ ในครอบครัวและการเงิน การขับรถยนต์ผิดกฎหมาย และเสี่ยงเกิดอุบัติเหตุ ทั้งนี้ ยอมรับว่าการมีสุราก้าวหน้า น่าจะส่งผลให้แนวโน้มการเข้าสู่การดื่มและทดลองดื่มมากขึ้น และไม่สามารถห้ามได้ แต่ในมุมของผู้บริโภคต้อง

มีการรับรู้ข้อมูลอย่างครบถ้วน โดยทราบว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์ อาจจะต้องระมัดระวัง การดื่มให้อยู่ในปริมาณที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบที่ไม่ดี

นายอนันต์ลักษณะ สุวรรณลักษณ์ ผู้ประกอบการ จังหวัดแพร่ กล่าวว่า กฎหมายฉบับเดิม ยังควบคุมกำลังการผลิตสุราที่เอื้อต่อผู้ผลิตรายใหญ่ที่มีทรัพยากรในการผลิตมาก ถ้าหากมีการแก้กฎหมาย จะเป็นการลดการผูกขาดตลาดสุรา ส่งผลทำให้เป็นการจูงใจผู้ประกอบการรายย่อยเข้ามาสู่การแข่งขันในตลาด อย่างเสรีและยุติธรรมมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้ผลิตควรจะมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยการจ่ายภาษีเหล้า และเบียร์ทุกขวดที่ชำระผ่านกรมสรรพสามิต เพื่อนำไปสร้างเป็นกองทุนสำหรับผู้ได้รับผลกระทบจากการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในขณะที่เดียวกันการสร้างค่านิยมจิตสำนึกก็เป็นสิ่งที่จำเป็น เพื่อให้เด็กและเยาวชนตระหนักถึง คุณและโทษของสุรา โดยการสร้างจิตสำนึกอาจสร้างผลลัพธ์ด้านบวกมากกว่าการควบคุมโดยกฎหมาย สำหรับการจ่ายภาษีสรรพสามิตเพื่อจัดตั้งกองทุนเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสุราเป็นการคืนเม็ดเงินสู่สังคมอย่างเป็น รูปธรรม ควรจัดเก็บภาษีแบบอัตราก้าวหน้า เมื่อจำหน่ายสุราได้มากก็นำเงินสะสมเข้ากองทุนมากขึ้น ควบคู่ไปกับการสร้างค่านิยมในสังคมตั้งแต่โรงเรียน ครอบครัว ผ่านสถานศึกษาให้เด็กได้เรียนรู้เองว่าอายุเท่าไร ถึงจะสามารถดื่มสุราได้ และเมื่อดื่มแล้วจะผลกระทบต่อด้านใดบ้าง ทั้งนี้ มีความเชื่อว่าเมื่อเกิดการพูดคุยแลกเปลี่ยน เรียนรู้ การดื่มสุราก็จะอยู่ในหลักภูมิภาวะมากขึ้น

นายพินิจ ทองคำ ภาศิเครือข่ายกลุ่มพิราบขาว จังหวัดลำปาง มีความคิดเห็นว่า สุราก้าวหน้าจะเป็น กุญแจสำคัญในการลดทุนผูกขาด และเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกคนเข้าถึงตลาดอย่างเท่าเทียมกัน การแก้ไข มาตรา 153 ของ พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ถือเป็น “บันไดขั้นแรก” ที่จะทำให้เห็นว่าประเทศไทย มีวัตถุประสงค์คุณภาพที่อยู่ตามแต่ละพื้นที่ แต่อย่างไรก็ตามกฎหมายสุราก้าวหน้ายังมีจุดโต้แย้งในเนื้อหาเรื่องของ ความเหมาะสมทางศีลธรรมและความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน สำหรับกลุ่มคนที่ไม่สนับสนุนกฎหมาย สุราก้าวหน้าส่วนหนึ่งเพราะยังมีข้อกังวลในเรื่องอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยจากการดื่มสุรา ซึ่งทางออกสำคัญของ ปัญหาอุบัติเหตุจากการดื่มสุรา ปัญหาทางสังคมและการเจ็บป่วย คือ การจัดตั้ง “กองทุน” เพื่อบรรเทาปัญหา และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากสุราครอบคลุมในทุกมิติของประชาชน³

นายธนากร ท่วมแสงี่ยม ผู้เริ่มก่อตั้งกลุ่มประชาชนเบียร์⁴ หนึ่งในผู้ผลักดันการแก้ไขพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 ระบุว่า โดยปกติรัฐควรควบคุมการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อจำหน่ายอยู่แล้ว เพราะหากกลั่นผิดวิธีหรือใช้สารเคมีที่ไม่ควรนำมาใส่ในเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อาจสร้างผลกระทบต่อสุขภาพ อีกทั้งการผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อจำหน่ายควรมีขั้นตอนการขออนุญาตและควบคุมคุณภาพอย่างชัดเจน สำหรับการบริโภคภายในครัวเรือนโอกาสที่ประชาชนจะผลิตเครื่องดื่มแบบไม่มีคุณภาพแทบจะเป็นไปไม่ได้ เพราะประชาชนที่ผลิตสุราเพื่อดื่มเองล้วนต้องการเครื่องดื่มที่มีคุณภาพและรสชาติดี อย่างไรก็ตาม การดื่มสุรา มากเกินไปก็เกิดผลเสียต่อสุขภาพ ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นสุราที่ผลิตเองก็ได้ เนื่องจากปัจจุบันประชาชนสามารถซื้อ

³ ‘สุราก้าวหน้า’ สร้างปัญหา หรือเพิ่มโอกาส. (2566). สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://theactive.net/read/liquor-bill-chance/>

⁴ สาธิต สุตปัญญา. (2565). เสียงจาก ‘ประชาชนเบียร์’ ‘สุราก้าวหน้า’ ไม่ได้ทำให้คนดื่มเพิ่ม แต่คือการปลดล็อกจาก ผู้ผลิตรายใหญ่. สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://themomentum.co/report-alcohol-prachachonbeer/>

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากผู้ประกอบการรายใหญ่เพื่อดื่มได้เป็นปกติอยู่แล้ว ดังนั้น เหตุผลการกีดประชาชนดื่มสุรามากเกิน และไม่สามารถควบคุมได้จึงไม่สมเหตุผล

โดยหากมีการแก้ไข มาตรา 153 ของพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 จะเกิดประโยชน์ใน 2 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. การพัฒนาเครื่องดื่มชุมชน โดยประชาชนจะสามารถผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการใช้วัตถุดิบที่มีคุณภาพดีในพื้นที่ได้ เช่น ข้าวหรือผลไม้ต่าง ๆ จะเป็นการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนนำวัตถุดิบที่มีคุณภาพมาทำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพื่อจำหน่ายมากขึ้น และหากมีผู้ประกอบการในธุรกิจนี้ในแต่ละชุมชนในแต่ละจังหวัดจำนวนมาก รายได้จากการจำหน่ายก็จะเข้าสู่ผู้ผลิตรายย่อยมากขึ้น จากเดิมที่รายได้เข้าสู่ผู้ผลิตสุรารายใหญ่เพียงไม่กี่ราย

2. การพัฒนาวัฒนธรรมการดื่ม เพื่อลดการดื่มแบบไม่รับผิดชอบ หากการแก้ไขกฎหมายสำเร็จ ผู้ดื่มทั่วไปจะสามารถเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ดี มีคุณภาพ และหลากหลายมากขึ้น และผู้ดื่มจำนวนหนึ่งจะเข้าใจว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แต่ละชนิดมีรสชาติ มีสไตล์ที่แตกต่างกัน ซึ่งจะทำให้การดื่มอย่างไม่รับผิดชอบลดลง โดยในหลายประเทศได้พัฒนาวัฒนธรรมการดื่มในลักษณะนี้ จนนำไปสู่การลดจำนวนของผู้ดื่มอย่างไม่รับผิดชอบ แต่ต้องยอมรับว่าในประเทศเหล่านั้นยังมีปัญหาจากการดื่มสุรา จนหลายคนมีภาวะติดสุราเรื้อรังอยู่ อย่างไรก็ตามสิ่งที่รัฐบาลทำไม่ใช่การห้ามดื่ม แต่เป็นการให้การบำบัดอย่างถูกวิธี นอกจากนี้ ผู้ดื่มรู้ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสินค้าออกเป็นชื่อเสียงของประเทศ ขณะที่ประเทศไทยกลับมองว่านักดื่มเป็นคนไม่ดี จึงอยากให้รัฐไทยคิดให้กว้างขึ้น การกล่าวว่าเปิดสุราเสรีจะทำให้เกิดปัญหาต่อระบบสาธารณสุข ซึ่งเป็นเรื่องปกติที่อาจเกิดปัญหาสุขภาพกับคนที่ดื่มปริมาณจำนวนมาก ในกรณีนี้อาจจำเป็นต้องใช้สถานบำบัด แต่รัฐก็ควรสนับสนุนเครื่องดื่มเหล่านี้ในฐานะสิ่งที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้ประเทศด้วยเช่นกัน

ผลการจัดเก็บรายได้ภาษีสุรา และภาษีเบียร์ กรมสรรพสามิต ปี 2560-2567

ตารางที่ 1 ผลการจัดเก็บรายได้ภาษีสุรา และภาษีเบียร์ กรมสรรพสามิต ปี 2560-2567

(หน่วย : ล้านบาท)

ชื่อรายการ	2567					2566	2565	2564	2563	2562	2561	2560
	พฤษภาคม	เมษายน	มีนาคม	กุมภาพันธ์	มกราคม							
ภาษีสุรา	4,859	5,090	5,376	5,316	5,678	63,820	61,366	59,166	59,204	65,832	58,011	61,941
ภาษีเบียร์	7,499	9,916	7,233	6,486	9,231	84,773	88,402	78,861	79,535	86,612	78,171	76,900
รวม	12,358	15,006	12,609	11,802	14,909	148,593	149,768	138,027	138,739	152,444	136,182	138,841

ที่มา: ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล เดือน มกราคม 2560 ถึง พฤษภาคม 2567, โดย สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง, 2567, สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก https://dataservices.mof.go.th/menu3?id=2&page=&freq=month&mf=1&yf=2560&mt=5&yt=2567&sort=desc&search_text=

ผลการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิตประเภทสุราทั่วประเทศ

กรมสรรพสามิตเปิดเผยว่า กรมสรรพสามิตได้ให้ความสำคัญและดำเนินการปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิตทั่วประเทศผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมถึงยกระดับการดำเนินงานและการขยายผลของศูนย์ปราบปรามสินค้าออนไลน์และการบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ตามนโยบายของอธิบดีกรมสรรพสามิต ดังนี้

เดือนมีนาคม 2567 (ระหว่างวันที่ 1-31 มีนาคม 2567) พบการกระทำความผิด จำนวน 3,202 คดี คิดเป็นเงินค่าปรับ 77.02 ล้านบาท และประมาณการค่าปรับ 568,723,950.05 บาท โดยแยกเป็น

1. สุรา จำนวน 1,651 คดี ค่าปรับ 14.15 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 1.74 ล้านบาท จำนวนของกลาง 8,688.835 ลิตร
2. ยาสูบ จำนวน 1,199 คดี ค่าปรับ 33.61 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 547.42 ล้านบาท จำนวนของกลาง 326,738 ซอง
3. น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จำนวน 122 คดี ค่าปรับ 20.23 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 9.62 ล้านบาท จำนวนของกลาง 806,590 ลิตร
4. สินค้าอื่น ๆ จำนวน 230 คดี ค่าปรับ 9.01 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 9.91 ล้านบาท⁵

เดือนเมษายน 2567 (ระหว่างวันที่ 1-30 เมษายน 2567) พบมีการกระทำความผิด จำนวน 2,794 คดี คิดเป็นเงินค่าปรับ 48.48 ล้านบาท และประมาณการค่าปรับ 87,604,253.43 บาท โดยแยกเป็น

1. สุรา จำนวน 1,516 คดี ค่าปรับ 12.01 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 3.25 ล้านบาท จำนวนของกลาง 11,483.698 ลิตร
2. ยาสูบ จำนวน 961 คดี ค่าปรับ 25.55 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 84.14 ล้านบาท จำนวนของกลาง 214,777 ซอง
3. น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จำนวน 119 คดี ค่าปรับ 2.13 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 1.43 ล้านบาท จำนวนของกลาง 52,911.740 ลิตร
4. สินค้าอื่น ๆ จำนวน 198 คดี ค่าปรับ 8.78 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 5.8 ล้านบาท⁶

⁵ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี. (2567). สรรพสามิตไขว้ผลปราบปรามผู้กระทำความผิดช่วงเดือนมีนาคม 67 จับกว่า 3,000 คดี พบสุรามียอดคดีสูงสุด ตามด้วยยาสูบ. สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/81171>

⁶ กรมสรรพสามิต. (2567). ข่าวกรมสรรพสามิต ฉบับที่ 19/2567 วันที่ 7 พฤษภาคม 2567 สรรพสามิตเดินหน้าปราบปรามผู้กระทำความผิด เผยผลปราบปรามเมษายน 2567 จับสินค้าผิดกฎหมายได้ 2,794 คดี ประมาณการค่าปรับ 87.60 ล้านบาท. สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://webdev.excise.go.th/act2560/files/secretary/press19-2567.pdf>

โดยสำหรับคดีสำคัญในช่วง 6 เดือนแรกของปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ซึ่งมีค่าปรับและประมาณการค่าปรับสูงสุดเป็นคดียาสูบ ตามด้วยสุรา น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน โดยแยกเป็น

1. ยาสูบ จำนวน 6,141 คดี ค่าปรับ 21.93 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 1.49 พันล้านบาท จำนวนของกลาง 1,696,845 ซอง
2. สุรา จำนวน 8,154 คดี ค่าปรับ 75.02 ล้านบาท ประมาณการค่าปรับ 12.2 ล้านบาท จำนวนของกลาง 70,604.766 ลิตร
3. น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน จำนวน 653 คดี ค่าปรับ 48.05 ล้านบาท จำนวนของกลาง 1,812,945 ลิตร
4. สินค้าอื่น ๆ จำนวน 1,106 คดี ค่าปรับ 54.06 ล้านบาท

ทั้งนี้ กรมสรรพสามิตได้มีการยกระดับการปราบปรามสินค้าผิดกฎหมายในทุกช่องทางทั้งในส่วนของการดำเนินการโดยศูนย์ปราบปรามออนไลน์ รวมถึงบูรณาการร่วมกับหน่วยงานภายนอกเพื่อปราบปรามและจับกุมผู้กระทำความผิดตาม พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 อย่างเคร่งครัด โดยหากสินค้าเหล่านี้หลุดลอดออกไปจะสร้างความเสียหายอย่างมาก ทั้งเรื่องความชอบธรรมต่อผู้ประกอบการที่เสียภาษีอย่างสุจริตและความปลอดภัยในด้านสุขภาพของพี่น้องประชาชนจากการบริโภคสินค้าไม่ได้คุณภาพ ซึ่งกรมสรรพสามิตได้ให้ความสำคัญกับเรื่องสุขภาพของพี่น้องประชาชน ตามยุทธศาสตร์ของกรมฯ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยภาษีสรรพสามิต มุ่งเน้น สิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล⁷

⁷ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรื. (2567). สรรพสามิตโซ่วผลปราบปรามผู้กระทำความผิดช่วงเดือนมีนาคม 67 จับกว่า 3,000 คดี พบสุรามียอดคดีสูงสุด ตามด้วยยาสูบ. สืบค้น 9 กรกฎาคม 2567 จาก <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/81171>

10 สุราท้องถิ่น สู่เครื่องดื่มยอดนิยมระดับโลก⁸

วัฒนธรรมการดื่มเครื่องดื่มสุรานั้นว่าอยู่คู่ประวัติศาสตร์มายาวนาน ไม่ว่าจะเนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองหรือเพื่อบรรเทาเรื่องโศกเศร้า แม้เป้าหมายของการดื่มสุราจะไม่แตกต่างกันไปมาก อย่างไรก็ตาม สุราก็มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามวัตถุดิบจากทั่วทุกมุมโลก ด้วยความพิเศษจากวัตถุดิบที่หลากหลาย ส่งผลให้การบ่มรสชาติสุราของแต่ละแห่งจึงมีความแตกต่างกัน จากที่นิยมเฉพาะในท้องถิ่นนั้น ๆ กลับกลายเป็นที่ต้องการของนักดื่ม ธุรกิจการส่งออกสุราจึงเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่สร้างรายได้ให้กับท้องถิ่นในหลายประเทศ รวมถึงบางประเทศได้มีการส่งเสริมและยกระดับสุราให้เป็นสินค้าหลักในการส่งออกทั่วโลก ยกตัวอย่างใน 10 ประเทศ ดังนี้

1. วอดก้า (Vodka): รัสเซีย

เมื่อกกล่าวถึงสุราที่มีความเข้มข้นสูง คนส่วนใหญ่มักจะนึกถึงวอดก้าขึ้นมาเป็นชื่อลำดับแรก ๆ ด้วยความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว รูปร่างลักษณะเหมือนน้ำกลั่นธรรมดา โดยส่วนผสมของวอดก้าไม่ได้มีความซับซ้อน เนื่องจากการผลิตใช้เพียงแค่ธัญพืชขมกับน้ำผ่านการกรองด้วยถ่านหิน มีความเข้มข้นของแอลกอฮอล์สูงถึงร้อยละ 40-50 ซึ่งชื่อของวอดก้ามีที่มาจากคำว่า “Voda” ในภาษารัสเซียที่แปลว่าน้ำ ในภาษาไทย ต้นกำเนิดของวอดก้าไม่แน่ชัดว่าเกิดขึ้นที่ไหน แต่มีการอ้างอิงปรากฏอยู่ในวัฒนธรรมการดื่มของชาวรัสเซียและชาวโปแลนด์มาตั้งแต่ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 8-9 และได้รับความนิยมแพร่หลายไปทั่วพื้นที่รัสเซียเมื่อช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 14 กระทั่งได้รับความนิยมทั่วโลกหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ราคาของวอดก้ามีมูลค่าที่แตกต่างกันตามวัตถุดิบ และกรรมวิธีการบ่มที่ต่างกันตามความต้องการของกลุ่มลูกค้าที่หลากหลาย ตั้งแต่การดื่มทั่วไปในระหว่างวันไปจนถึงการใช้ดื่มในโอกาสสำคัญ ยี่ห้อวอดก้าซึ่งเป็นที่รู้จักในตลาดโลก เช่น เบลูก้า โกลด์ อิมพีเรีย จีเวล ออฟ รัสเซีย และรัสเซีย แสตนด์การ์ด มีราคาเฉลี่ยทั่วไปอยู่ที่ 20-30 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 700-1,000 บาท) ต่อขวด ทั้งนี้ ชาวรัสเซียส่วนมากภูมิใจกับสุราวอดก้าในฐานะตัวแทนทางวัฒนธรรมที่ผู้คนทั่วโลกสามารถเข้าถึงได้

2. เบเชรอฟก้า (Becherovka): สาธารณรัฐเช็ก

สาธารณรัฐเช็กมีสุราพื้นบ้านที่เป็นสินค้าส่งออกสูงถึงร้อยละ 8 ของการส่งออกสินค้าทั้งหมด มีชื่อเรียกว่า “เบเชรอฟก้า” (Becherovka) ที่ไม่ได้นำมาใช้กับการใช้ดื่มสังสรรค์เท่านั้น แต่ยังใช้เป็นยาสามัญประจำบ้านอีกด้วย โดยสรรพคุณของเบเชรอฟก้ามีฤทธิ์เป็นยาระบายอ่อนๆ จากส่วนผสมของสมุนไพรพื้นบ้านและเครื่องเทศกว่า 20 ชนิด มีจุดเริ่มต้นการพัฒนาจากรักษาอาการปวดท้อง ก่อนจะกลายมาเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พื้นบ้าน การเข้าถึงได้ง่ายและความหลากหลายในการใช้งาน ส่งผลให้ราคาของเบเชรอฟก้ามีราคาไม่แพงจนเกินไปของเหล่านักดื่มที่มีทุนทรัพย์น้อย หรือผู้สูงอายุในสาธารณรัฐเช็กที่ต้องการซื้อไว้ดื่มแก้ปวดท้อง ราคาเฉลี่ยของเบเชรอฟก้าอยู่ที่ 6-17 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 200-600 บาท) ต่อขวด แม้ว่าเบเชรอฟก้าจะมีผู้ผลิตเพียงรายเดียวคือ บริษัท เจนเบเคอร์ ด้วยเหตุผลเรื่องส่วนผสมที่เป็นความลับทางการค้า

⁸ เปิดขวดสุราพื้นบ้าน สู่เครื่องดื่มยอดนิยมจากทั่วทุกมุมโลก. (2565). สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.facebook.com/VoiceOnlineTH/photos/a.131804224847/10162933685259848/?type=3>

อย่างไรก็ตาม เบครอฟก้า เป็นเพียงหนึ่งในสุราพื้นบ้านของเช็กเท่านั้น โดยประชาชนในเช็กยังนิยมบ่มไวน์ และต้มเบียร์ดื่มเองในครัวเรือนได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

3. ชแนปป์ (Schnaps): ออสเตรีย

ประเทศออสเตรียมีสุราพื้นบ้านที่ชื่อว่า “ชแนปป์” ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ผ่านการบ่มผลไม้ ท้องถิ่น และกลั่นออกมาเป็นน้ำลักษณะสีใส มีรสชาติหวานหอมของผลไม้มานานาชนิด ชแนปป์ถูกนำไปต่อยอดเป็นเมนูเครื่องดื่มค็อกเทลที่หลากหลาย หรือจะดื่มโดยไม่มีการผสมก็ได้ โดยชแนปป์ได้รับความนิยมไปทั่วออสเตรียในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ใกล้เคียงกับต้นกำเนิดเบครอฟก้าของสาธารณรัฐเช็กที่มีสรรพคุณในการรักษาอาการป่วย เนื่องจากในสมัยอดีตการเข้าถึงน้ำเปล่าสะอาดที่ปลอดภัยทำได้ยาก ผู้คนจึงนำผลไม้มาบ่มในหม้อทองเหลือง เพราะเชื่อว่าน้ำผลไม้บ่มเหล่านี้สะอาดกว่าน้ำเปล่าและยังช่วยย่อยอาหารได้ ราคาของชแนปป์มีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามผลไม้ที่ใช้ในการผลิต โดยยี่ห้อชแนปป์ที่มีชื่อเสียง เช่น ครีเน็ค อีเดลเบรนนเอร์ราย (Krenac Edelbrennerei) เดวิน (Devin) ฟอรัมออสเตรีย (From Austria) โดยราคาเฉลี่ยของชแนปป์อยู่ที่ 4-18 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 140-620 บาท) ต่อขวด

4. แชมเปญ Champagne: ฝรั่งเศส

ประเทศฝรั่งเศสมีวัฒนธรรมด้านการเข้าสังคมที่รุ่งเรือง สุราพื้นบ้านในหลาย ๆ เมืองถูกส่งเสริมให้เป็นสินค้าประจำเมือง และธุรกิจการท่องเที่ยวจากไร่ไวน์ต่างได้รับความนิยม สุราพื้นบ้านของฝรั่งเศสที่มีชื่ออีกหนึ่งชนิด คือ “แชมเปญ” จากแคว้นแชมเปญในฝรั่งเศส แชมเปญถูกใช้เป็นเครื่องดื่มในการเฉลิมฉลองตามโอกาสต่าง ๆ มีที่มาและความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส ราคาของแชมเปญมีความหลากหลายแตกต่างกันที่เกรดขององุ่นและโอกาสที่ใช้ ทั้งการเปิดขวดโชว์สร้างบรรยากาศ ไปจนถึงการดื่มฉลองในวาระสำคัญ ในแคว้นแชมเปญมีผู้ผลิตจำนวนถึง 450 โดยยี่ห้อแชมเปญที่ได้รับความนิยมจากนักดื่มจากทั่วโลก เช่น โมเอ็ท เอ ชองดอง (Moët et Chandon) รอทชายด์ (Rothschild) ลอว์เลนท์ ปีแอร์ (Laurent Perrier) ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 12-40 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 410-1380 บาท) ต่อขวด

5. เตกิล่า (Tequila): เม็กซิโก

ประเทศเม็กซิโกมีสุราเข้มข้นที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยถูกตั้งชื่อตามเมือง “เตกิล่า” ในรัฐฮาลิสโก ถือเป็นสุราพื้นบ้านที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ต้นกำเนิดของเตกิล่าไม่ได้มีปรากฏแน่ชัด แต่มีการคาดการณ์ว่าส่วนผสมหลักอย่างต้นอากาเวสีฟ้า เคยถูกใช้หมักดองเพื่อนำน้ำที่ได้จากการหมักไปบูชาเทพพระเจ้า ต่อมาในยุคล่าอาณานิคมชาวสเปนต่อยอดการหมักอากาเวสีฟ้ามาต้มกลั่นให้กลายเป็นเครื่องดื่มสีใส จนกระทั่งคริสต์ศตวรรษที่ 19 สุรากลั่นของเมืองเตกิล่าถูกจำหน่ายและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย โดยเฉพาะแหล่งสังสรรค์ของชาวเม็กซิโกทั่วไป ราคาของเตกิล่ามีทั้งถูกและแพงต่างกันไปตามแหล่งผลิต และคุณภาพของการกลั่น โดยเฉพาะในเม็กซิโกมีผู้ผลิตเตกิล่าถึง 145 ยี่ห้อให้ผู้คนเลือกซื้อ เช่น อาบิอง (Avion) คาโบวาโบ (Cabo Wabo) 1800 และ คาซามิโก (Casamigos) ส่วนราคาเฉลี่ยของเตกิล่าที่ผลิตในรัฐฮาลิสโกของเม็กซิโกมีอยู่ที่ 12-50 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 410-1,720 บาท) ต่อขวด

6. คิวบา รัม (Cuban Rum): คิวบา

คิวบา รัม เป็นเครื่องดื่มที่เกิดจากขนชั้นกรรมาซีฟโรงน้ำตาล โดยในยุคอาณานิคมมีการนำน้ำอ้อยหมักที่เหลือจากการผลิตน้ำตาลมาต้มสังสรรค์ ต่อมาถูกพัฒนาและจำหน่ายในชื่อยี่ห้อบาคาร์ดี จนกลายเป็นที่นิยมและสร้างรายได้เป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดผู้ผลิตอีกหลายบริษัท รวมถึงยี่ห้อฮาวานาคลับที่เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ซึ่งหลังการปฏิวัติคิวบารัฐบาลได้ออกกฎหมายควบคุมบริษัทขนาดใหญ่ให้เป็นของรัฐ ทำให้ยี่ห้อบาคาร์ดีตัดสินใจย้ายบริษัทออกนอกประเทศ คิวบา รัมของยี่ห้อฮาวานาคลับจึงถูกรัฐบาลซื้อรวมกิจการมาเป็นรัฐวิสาหกิจและส่งออกเป็นหนึ่งในสินค้าหลักของประเทศคิวบา ทั้งนี้ หลังการผ่อนปรนกฎหมายเกิดยี่ห้อคิวบา รัม และยี่ห้อขนาดเล็กอย่างน้อย 7 ยี่ห้อ เช่น รอน คิวเบย์ รอน ซานเตโร รีเจนตารีโอ ซึ่งฮาวานาคลับยังคงเป็นยี่ห้อที่มีชื่อติดตลาดคิวบา โดยนักท่องเที่ยวมักซื้อคิวบา รัม เพื่อนำไปเป็นของขวัญ และด้วยความที่คิวบา รัมไม่ได้มีหลากหลายยี่ห้อมากนัก ราคาของจึงเปลี่ยนไปตามส่วนผสมพิเศษของแต่ละรสชาติ โดยทั่วไปมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 30 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 1,000 บาท) ต่อขวด

7. พินโน นัวร์ (Pinot Noir): นิวซีแลนด์

ประเทศนิวซีแลนด์มีสุราพื้นบ้านคือ “พินโน นัวร์” หนึ่งในไวน์แดงชื่อดังที่เริ่มผลิตจากประเทศนิวซีแลนด์ แม้ว่าพินโน นัวร์ จะไม่ได้ใช้วัตถุดิบดั้งเดิมในท้องถิ่น แต่ความโดดเด่นเฉพาะตัวขององุ่นพันธุ์พินโน นัวร์ที่ปลูกในนิวซีแลนด์กลับได้รับการยอมรับในวงการไวน์ระดับโลก แต่เดิมพินโน นัวร์เป็นพันธุ์องุ่นที่ปลูกในแคว้นเบอร์กันดี ประเทศฝรั่งเศสเพื่อใช้ในการผลิตไวน์ แต่ถูกนำเข้ามาในนิวซีแลนด์โดยบังเอิญจากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจคนเข้าเมืองในสนามบินโอ๊คแลนด์ ตรวจพบเถาองุ่นในกระเป๋านักท่องเที่ยวที่เพิ่งกลับมาจากฝรั่งเศส จึงนำมันกลับไปปลูกที่ไร่นาของตน ต่อมาเมืองไวราโรปาในมาร์ตินโบโรได้กลายมาเป็นจุดศูนย์กลางในการผลิตไวน์พินโน นัวร์ จนเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของประเทศนิวซีแลนด์ รวมถึงไร่นาในเมืองยังถูกส่งเสริมให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอีกด้วย มูลค่าของพินโน นัวร์ไม่ได้สูงมากนักหากเทียบกับไวน์แดงราคาสูงในยุโรป โดยธุรกิจไร่องุ่นและโรงบ่มไวน์ในรัฐเซ็นทรัล โอทาโก มาร์ตินโบโร และมาร์ลโบโร มีผู้ผลิตพินโน นัวร์ จำนวนถึง 220 ราย เช่น วิลล่า มาเรีย ดินพอท ฮัท ซาเคร์ท ฮิลล์ และฮาฮา โดยมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 8-20 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 275-690 บาท) ต่อขวด

8. สาเก (Sake): ญี่ปุ่น

สุราพื้นบ้านที่เป็นที่รู้จักและได้รับการยกย่องให้เป็นเครื่องดื่มราคาแพงอีกหนึ่งชนิด คือ “สาเก” จากประเทศญี่ปุ่น ซึ่งผลิตจากวัตถุดิบหลักคือข้าว ได้กลายมาเป็นเครื่องดื่มในครัวเรือนสู่เครื่องดื่มสำหรับพิธีการทั่วไป ต่อมาสาเกถูกพัฒนาตามความเจริญของญี่ปุ่นจนกลายมาเป็นสินค้าส่งออกครั้งแรกในปี 2415 โดยรัฐบาลมีการส่งเสริมการผลิตสาเกที่มีความพิเศษต่างกันตามพันธุ์ข้าวในแต่ละท้องถิ่น ราคาของสาเกจึงขึ้นอยู่กับพันธุ์ข้าวและความพิถีพิถันในกรรมวิธีการผลิต ซึ่งแหล่งผลิตสาเกในญี่ปุ่นมีอย่างน้อย 1,500 แห่ง ยี่ห้อสาเกในญี่ปุ่นยกตัวอย่างเช่น เกนเกโค นิโกริ (Gekkeikan Nigori) คอทซุซุมิ (Kotsuzumi) นินกิอิชิ (Ninki-ichi) และดาสไซ 23 (Dassai 23) ราคาสาเกมีตั้งแต่ 2-3 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 70-100 บาท) ต่อขวด ไปจนถึง 200-300 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 7,000-10,000 บาท)

9. มั๊กกอลลี (Makgeolli): เกาหลีใต้

ประเทศเกาหลีใต้เป็นอีกประเทศหนึ่งในเอเชียที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมการดื่มให้ทั่วโลกได้เห็น ผ่านการนำเสนอของละครหรือซีรีส์ (Series) เรื่องต่าง ๆ ทำให้ผู้ชมทั่วโลกหันไปให้ความสนใจกับเครื่องดื่มพื้นบ้านของชาวเกาหลีเป็นอย่างมาก “มั๊กกอลลี” ซึ่งเป็นหนึ่งในสุราพื้นบ้านที่ได้รับความนิยมมาอย่างยาวนาน จนถึงปัจจุบัน จากสัญลักษณ์เครื่องดื่มของชนชั้นแรงงานสู่ซอฟต์แวร์ (Soft Power) ที่นักดื่มทั่วโลกอยากลิ้มลองรสชาติ ต้นกำเนิดของมั๊กกอลลีถูกกล่าวถึงครั้งแรกในบันทึกสมัยราชวงศ์โครยอราว 2,000 ปีก่อน และเป็นที่ยึดมั่นในฐานะเครื่องดื่มของชาวเกาหลี โดยมีการแบ่งชนชั้นในสังคมเกาหลีผ่านวัฒนธรรมการดื่มโซจูที่เป็นตัวแทนของชนชั้นขุนนาง แต่มั๊กกอลลีเองเป็นตัวแทนของชาวบ้านธรรมดา ต่อมาเกิดภาวะสงครามประเทศเข้าสู่สภาวะขาดแคลนอาหาร รัฐบาลจึงออกกฎหมายห้ามนำข้าวไปผลิตเป็นสุราโดยไม่มีใบอนุญาตทำให้เครื่องดื่มชนิดนี้ลดการผลิตลง ก่อนกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้งในปัจจุบันผ่านการส่งเสริมวัฒนธรรมการผลิตสุราพื้นบ้านของรัฐบาลเกาหลีใต้ มั๊กกอลลีเป็นเครื่องดื่มที่หาซื้อได้ง่ายทั่วประเทศเกาหลีใต้ ไม่ว่าจะเป็นในร้านสะดวกซื้อหรือตามโชนสุราในห้างหรู เพราะในเกาหลีใต้มีผู้ผลิตมั๊กกอลลีถึง 700 รายด้วยกัน มียี่ห้อที่เป็นที่ยึดมั่นกันทั่วไป อย่างเช่น กุกชุนดง อูริซุล บกชุนโดกะ และโซล จางซู รวมถึงประชาชนสามารถหมักข้าวทำมั๊กกอลลีดื่มเองที่บ้านได้ด้วย ทำให้ราคาของมั๊กกอลลีมีราคาที่หลากหลายตั้งแต่ประมาณ 3-5 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 100-170 บาท) ไปจนถึงประมาณ 75 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 2,650 บาท) ต่อขวด

10. เบียฮอย (Bia Hoi): เวียดนาม

ประเทศเวียดนามมีชื่อเสียงเรื่องเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีราคาถูก และรสชาติที่ดื่มเยี่ยม ไม่แพ้เครื่องดื่มราคาสูงในประเทศอื่น “เบียฮอย” ถือเป็นสุราพื้นบ้านที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นทั้งรสชาติของเบียร์สดจากถัง วิธีการขายที่หาได้ทั่วไปตามรถเข็นข้างทางในเมืองฮานอยกับราคาที่แสนถูกจนกลายมาเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวต้องไปลิ้มลองรสชาติซักรั้ง เดิมทีชาวเวียดนามไม่ได้มีวัฒนธรรมการดื่มที่เป็นกิจจะลักษณะจนรับวัฒนธรรมการดื่มจากตะวันตกจากการเป็นอาณานิคมฝรั่งเศส แต่ด้วยราคาเครื่องดื่มที่สูงเกินกว่าชนชั้นกรรมมาชีพในเวียดนามจะจับต้องได้ โดยเฉพาะในช่วงสงครามอินโดจีนในปี 2488 ซึ่งมีภาวะอาหารขาดแคลน รัฐบาลได้ออกกฎหมายห้ามนำข้าวไปหมักทำสุรา ต่อมาประธานาธิบดีโฮจิมินห์ผู้นำการปฏิวัติเวียดนามผู้ชื่นชอบการดื่มและการหมักสุราข้าวเป็นอย่างมากได้พยายามหาวิธีการทำให้สุราพื้นบ้านหาได้ง่ายขึ้น กลายเป็นต้นกำเนิดของเบียฮอย เบียร์สด ๆ จากถังที่สามารถตักแล้วดื่มได้ทันที ด้วยลักษณะของเบียฮอยที่หาดื่มได้ง่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมืองท่องเที่ยวอย่างฮานอยและไซ่งอน เบียฮอยจะมีราคาอยู่ที่ 0.22-0.48 เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ 8-17 บาท) ต่อแก้วเท่านั้น

 <p>เตกีล่า 🇲🇪</p> <p>อายุ : 3,000 ปี ต้นกำเนิด : เม็กซิโก ราคา : 410-1,380 บาท จำนวน : มากกว่า 125 แบนด์</p>	 <p>สาเก 🇯🇵</p> <p>อายุ : 2,500 ปี ต้นกำเนิด : ญี่ปุ่น ราคา : 70-10,000 บาท จำนวน : มากกว่า 1,500 แบนด์</p>	 <p>มักกอลลี 🇰🇷</p> <p>อายุ : 2,000 ปี ต้นกำเนิด : เกาหลีใต้ ราคา : 100-2,650 บาท จำนวน : มากกว่า 700 แบนด์</p>
 <p>วอดก้า 🇷🇺</p> <p>อายุ : 1,000 ปี ต้นกำเนิด : รัสเซีย ราคา : 700-1,000 บาท จำนวน : มากกว่า 10 แบนด์</p>	 <p>10 สุราท้องถิ่น สู่เครื่องดื่มยอดนิยมระดับโลก</p> 	 <p>แชมเปญ 🇫🇷</p> <p>อายุ : 400 ปี ต้นกำเนิด : ฝรั่งเศส ราคา : 410-1,380 บาท จำนวน : มากกว่า 450 แบนด์</p>
 <p>ชแนบป์ 🇦🇹</p> <p>อายุ : 300 ปี ต้นกำเนิด : ออสเตรีย ราคา : 140-620 บาท จำนวน : มากกว่า 10 แบนด์</p>	 <p>คิวดา รัม 🇧🇷</p> <p>อายุ : 200 ปี ต้นกำเนิด : คิวบา ราคา : 1,000 บาท จำนวน : มากกว่า 7 แบนด์</p>	
 <p>เมครอฟก้า 🇨🇪</p> <p>อายุ : 200 ปี ต้นกำเนิด : สาธารณรัฐเช็ก ราคา : 200 - 600 บาท จำนวน : มากกว่า 1 แบนด์</p>	 <p>เบียร์ชอย 🇻🇳</p> <p>อายุ : 70 ปี ต้นกำเนิด : เวียดนาม ราคา : 8-17 บาท</p>	 <p>พินโน นัวร์ 🇺🇸</p> <p>อายุ : 50 ปี ต้นกำเนิด : นิวซีแลนด์ ราคา : 275-690 บาท จำนวน : มากกว่า 220 แบนด์</p>

ภาพที่ 2 10 สุราท้องถิ่น สู่เครื่องดื่มยอดนิยมระดับโลก

ที่มา: เปิดขวดสุราที่บ้าน สู่เครื่องดื่มยอดนิยมจากทั่วทุกมุมโลก, 2565, สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2567 จาก

<https://www.facebook.com/VoiceOnlineTH/photos/a.131804224847/10162933685259848/?type=3>

สุราพื้นบ้านจากภูมิปัญญาไทย⁹

จากหลักฐานบันทึกของชาวจีนระหว่างปี 2493-2495 ได้ระบุว่าคนไทยรู้จักการนำ “อ้อย” มากล้น เป็นสุรา ต่อมาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชก็ได้ปรากฏหลักฐานเพิ่มเติมด้วยว่าคนไทยเริ่มรู้จักการกลั่นผ่านเครื่องต้มที่คนเรียกว่า “เหล้าโรง” ซึ่งมาจากคำว่า เหล้าจากโรงงานจีน และเมื่อมีการค้าขายติดต่อกับชาติตะวันตก ส่งผลให้ความรู้เกี่ยวกับเครื่องต้มแอลกอฮอล์ของไทยก้าวหน้าเป็นอย่างมาก แต่ด้วยสังคมไทยที่มีการนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ สุราจึงได้รับความนิยมน้อยมากเช่นในสมัยกรุงศรีอยุธยา และแม้ว่ารัฐจะเปิดให้มีการผลิตอย่างเสรีก็ตาม จนกระทั่งในสมัยของพระเจ้าปราสาททองก็ได้มีการเริ่มเก็บอากรสุรา แต่ในระดับหน่วยเล็กอย่างท้องถิ่นเองก็ไม่ได้มีการผลิตอย่างจริงจัง จุดเปลี่ยนที่สำคัญของสุราในไทยนั้นเกิดขึ้นสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลที่ 3-5 โดยปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าความนิยมในสุราของคนไทยสูงขึ้นอย่างก้าวกระโดด ส่วนหนึ่งเกิดมาจากสนธิสัญญาเบาว์ริงในปี 2398 ที่ทำให้เกิดการทำสัญญาการค้ากับชาติตะวันตกมากขึ้น รวมถึงการยกเลิกสินค้าควบคุมอย่างสุราก็ทำให้สุราต่างชาติหลั่งไหลเข้าประเทศ จนความนิยมในสุราของประชากรไทยสูงอย่างรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกันการผลิตสุราก็ต้องขึ้นภาษีไปพร้อมกับอัตราที่ขึ้นกว่ากันมากเพราะข้อจำกัดในแง่ของการจัดเก็บภาษี ซึ่งการจัดเก็บภาษีอากรสุราได้ปรับเปลี่ยนไปตามความเหมาะสมของยุคสมัย โดยตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 6 เป็นต้นมา รัฐส่วนกลางเริ่มเป็นผู้เก็บภาษีอากรสุราด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการส่งเสริมการขายเพราะอยากสร้างรายได้จำนวนมากให้กับรัฐ แต่แทนที่จะทำให้เกิดการเติบโตในประเทศ กลับเลือกวิธีการที่มุ่งเน้นผู้ค้าชาวต่างชาติและโรงงานผลิตสุราของภาคเอกชนรายใหญ่เป็นหลัก โดยไม่ส่งเสริมการผลิตในระดับท้องถิ่น

ซึ่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 รัฐได้กำหนดให้ผู้ที่มีการผลิตสุราในปริมาณมากเท่านั้นที่จะสามารถขออนุญาตผลิตและจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ อันเป็นการผูกขาดการค้าเสรีและปิดประตูโอกาสของสุราท้องถิ่น จนทำให้ที่ผ่านมามีผู้ผลิตพยายามหาทางออกโดยวางผลิตภัณฑ์ของตัวเองเป็น “สินค้าแปรรูป” ทางการเกษตรแทน แต่ด้วยความไม่ชัดเจนก็ส่งผลทำให้สุราท้องถิ่นไม่เติบโตไปอย่างที่ควร ทั้งนี้ สุราท้องถิ่นไทยมีข้อดีที่น่าจับตามองและเป็นที่น่าสนใจในปัจจุบัน ดังนี้

1. สั้งเวียน: สุพรรณบุรี

สุรากลั่นจากจังหวัดสุพรรณบุรีที่ใช้อ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการหมักให้เกิดแอลกอฮอล์ ก่อนนำไปกลั่นเกิดเป็นสุราท้องถิ่นชั้นดี โดยชื่อยี่ห้อ “สั่งเวียน” มาจากชื่อคุณปู่เจ้าของกิจการที่ผลิตสาโทขายเมื่อครั้งในอดีต

2. Kilo Spirits: กระบี่

สุรากลั่นจากจังหวัดกระบี่ที่เริ่มต้นจากคู่สามีชาวอังกฤษและภรรยาชาวไทยในช่วงมาตรการปิดเมือง (Lockdown) จนเกิดเป็นยี่ห้อสุราท้องถิ่นที่มีสองผลิตภัณฑ์ในเครือ คือ เหล้าจินและวอดก้า และอีกผลิตภัณฑ์ที่อยู่ในระหว่างการพัฒนาอย่างรั้ม ซึ่งทั้งหมดใช้น้ำอ้อยเป็นวัตถุดิบหลักในการหมัก อันเป็นที่มาของรสชาติเฉพาะตัวที่ได้รับความนิยมตั้งแต่เริ่มวางขาย

⁹ ฆนณ ฆนอมกิตติ. (2566). สุรานุกรมไทย สำนะเลเทเมากับเรื่องราวสุราท้องถิ่นไทยและ 7 แบนด์ที่น่าจับตา.

สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://capitalread.co/alcohol-in-thailand/>

3. ฉลองเบย์: ภูเก็ต

ฉลองเบย์เป็นเหล้ารัมจากจังหวัดภูเก็ต โดยเกิดจากหญิงสาวชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งที่ตั้งใจอยู่ประเทศไทย ในช่วงภัยพิบัติสึนามิ ด้วยความประทับใจคนไทยที่ดูแลเธออย่างดีในเวลานั้น เมื่อกลับไปบ้านเกิดจึงนำเอาธุรกิจครอบครัวอย่างโรงกลั่นจากต่างประเทศมาลงทุนในไทย จนเกิดเป็นยี่ห้อรัมอย่างฉลองเบย์ ที่ศึกษาค้นคว้าจนสามารถใช้แอลกอฮอล์ไทยเป็นวัตถุดิบหลักผสมกับสูตรการผลิตจากต่างประเทศ

4. Iron Balls: กรุงเทพมหานคร

Iron Balls คือ เหล้าจินสัญชาติไทยที่ส่งตรงจากโรงกลั่นเล็ก ๆ ย่านเอกมัย โดยผู้ผลิตตั้งใจให้ Iron Balls เป็นเหล้าจินระดับพรีเมียมจากความคราฟต์และวัตถุดิบไทยอันหลากหลาย ซึ่งประกอบไปด้วย มะพร้าว สับปะรดตัดใหม่ ต้นสน ชิง และตะไคร้ เกิดเป็นรสชาติสุราไทย อีกทั้งยังมีบรรจุภัณฑ์แปลกตา เชื่อเชิญให้คนลิ้มลองรสชาติอีกด้วย

5. Saku: เขาใหญ่ นครราชสีมา

สุราชุมชนจากเขาใหญ่ที่ได้สูตรตั้งต้นมาจากคุณยายเจ้าของกิจการ และเมื่อเอามาผสมเข้ากับความรู้สมัยใหม่ จึงเกิดเป็นยี่ห้อ Saku ซึ่งได้ชื่อมาจากคุณยายเจ้าของสูตร โดยการใช้วัตถุดิบท้องถิ่นอย่างข้าวโพดมาหมักเหล้าแล้วกลั่น เกิดเป็นสุรารสชาติดีที่เรียกตัวเองว่า “สุราชุมชน” ได้อย่างเต็มตัว

6. หมาใจดำ: เชียงใหม่

เป็นเหล้าชาวพื้นบ้าน หรือวอดก้า 40 ดีกรี โดยเจ้าของกิจการได้ผลิตสินค้าออกเป็นหลากหลายประเภทตามวัตถุดิบที่ใช้ในการกลั่น เช่น หมาใจดำ Flowery 40 ดีกรี จากน้ำหวานดอกมะพร้าว หมาใจดำ Banana 40 ดีกรี จากกล้วย หมาใจดำ มะขามป้อม 40 ดีกรี จากมะขามป้อม หมาใจดำ ลำก้า 40 ดีกรี จากมันฝรั่ง เป็นต้น

7. ONSON: สกลนคร

เหล้าจากจังหวัดสกลนครที่มีอายุเพียง 5 ปี ซึ่งเกิดจากเจ้าของกิจการกลับไปเปิดร้านอาหารที่จังหวัดสกลนครบ้านเกิด จนได้เจอกับเหล้าท้องถิ่นจากลุงข้างบ้านที่กำลังวางแผนเกษียณ แต่ด้วยความเห็นประโยชน์ในองค์ความรู้ จึงมีการพัฒนาเหล้า ONSON ขึ้นมา โดยใช้วัตถุดิบท้องถิ่นอย่างแอลกอฮอล์และช่อดอกมะพร้าวในการหมัก เกิดเป็นเหล้าท้องถิ่นไทยแท้รสชาติจากภาคอีสานให้ผู้คนได้ลิ้มลองรสชาติ

มาตรการกฎหมายและนโยบายของต่างประเทศในการอนุรักษ์และส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสุราพื้นบ้าน¹⁰

ญี่ปุ่น

การอนุรักษ์และส่งเสริมการผลิตและจำหน่ายสุราพื้นบ้าน เช่น เหล้าสาเกที่เป็นสุราพื้นบ้านของประเทศญี่ปุ่น มีปริมาณแอลกอฮอล์ไม่เกินสิบห้าดีกรี โดยรัฐบาลญี่ปุ่นได้เล็งเห็นความสำคัญการผลิตเหล้าสาเกซึ่งเป็นสุราพื้นบ้าน จึงได้มีการจัดตั้งสถาบันวิจัยการผลิตสุราแห่งชาติ (Nation Research Institute of Brewing) สังกัดกระทรวงการคลัง เพื่อศึกษาวิจัยและพัฒนาการผลิตเหล้าสาเกให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยร่วมกับสมาคมผลิตสุราพื้นบ้านญี่ปุ่น (Japan Sake Brewers Association) เพื่อจัดระดับของเหล้าสาเกให้มีมาตรฐาน โดยให้ความช่วยเหลือทั้งในด้านการเงิน การผลิต การบริหารองค์กรการตลาด และส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนให้เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่ได้รับการสนับสนุนจากกฎหมายส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมให้แข่งขันกันผลิตเหล้าสาเกที่มีคุณภาพออกสู่ตลาด เนื่องจากการมีวิธีการผลิตและการคัดสรรวัตถุดิบที่แตกต่างกันไปแต่ละท้องถิ่นทำให้สาเกมีรสชาติและกลิ่นหอมแตกต่างกันไป ส่งผลให้วิสาหกิจชุมชนในหลายท้องที่ประสบความสำเร็จในการสร้างรายได้ให้ชุมชน และได้รับการสนับสนุนตามโครงการหนึ่งหมู่บ้านหนึ่งผลิตภัณฑ์ และยังได้กำหนดให้ทุกวันที่ 1 ตุลาคมของทุกปีเป็นวันแห่งสาเก (Sake Day) โดยจะจัดงานเทศกาลอาหารและคนญี่ปุ่นที่มาร่วมงานจะพร้อมใจกันชนแก้วดื่มเหล้าสาเก เพื่อส่งเสริมให้คนรู้จักและหันมาดื่มเหล้าสาเกกันมากขึ้น จนเป็นที่รู้จักทั่วประเทศ

เกาหลีใต้

เกาหลีเป็นชาติหนึ่งที่มีวัฒนธรรมการดื่มและมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์พื้นบ้านหลายชนิดที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่เหล้าพื้นเมืองที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ โชจู ซึ่งเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เกิดจากการหมักของข้าวเจ้า ข้าวบาเลย์ ข้าวสาลี และมันฝรั่ง ผ่านกระบวนการหมักแบบดั้งเดิมของชาวเอเชียกลางและกลั่นออกมาเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้โชจูได้กลายเป็นอีกหนึ่งวัฒนธรรมการกินดื่มของชาวเกาหลี โดยมักจะนิยมดื่มขณะกินข้าว เพื่อเป็นการเพิ่มรสชาติให้อาหาร เนื่องจากรสชาติที่ถูกต้อง หาดื่มง่ายและราคาไม่แพง เมื่อเทียบกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ชนิดอื่น ๆ โชจูจึงเป็นที่นิยมมาก ในเกาหลีใต้โชจูแต่ละยี่ห้อจะมีลักษณะแตกต่างกันไป เช่น นุ่มลึกละมุนลิ้น กลิ่นแรง หรือมีกลิ่นหอมละมุน ขึ้นอยู่กับส่วนผสมและกรรมวิธีการผลิตของแต่ละยี่ห้อ

รัฐบาลเกาหลีใต้สนับสนุนและพัฒนาเหล้าโชจูอย่างจริงจัง โดยมีนโยบายการจัดตั้งหน่วยงาน/องค์กรวัฒนธรรมและสาร์ตอัพเกาหลี หรือ KOCCA (Korean Cultural Content Agency) ซึ่งมีนโยบายทั้งทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาสินค้าทางวัฒนธรรมของประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงเหล้าโชจูโดยผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเฉพาะในภาพยนตร์หรือละครของเกาหลีจะมีฉากที่ตัวละครในเรื่องจะต้องดื่มโชจู ประกอบกับวิธีการดื่มในรูปแบบต่าง ๆ ส่งผลให้เหล้าโชจูกลายเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เพราะถือว่าเป็นเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่เป็นเอกลักษณ์ของประเทศเกาหลี

¹⁰ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, สำนักกรรมการ 3. (2565). รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน: กรณีศึกษาจังหวัดแพร่ ของคณะกรรมการกรรมการแก้ปัญหาความยากจนและลดความเหลื่อมล้ำ วุฒิสภา. สืบค้น 12 กุมภาพันธ์ 2567 จาก <https://www.senate.go.th/assets/portals/143/fileups/148/files/ผลิตภัณฑ์ชุมชน%20แพร่.pdf>

ฮ่องกง

อุตสาหกรรมไวน์ในฮ่องกงมีมูลค่าการซื้อขายโดยรวมเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจำนวนที่นำเข้าและส่งออก อุตสาหกรรมไวน์ของฮ่องกงมีความโดดเด่นที่สุด เนื่องจากฮ่องกงมีความตกลงการค้าเสรีกับจีนแผ่นดินใหญ่ ที่เรียกว่า Mainland and Hong Kong Closer Economic Partnership Arrangement (CEPA) ทำให้ฮ่องกงเป็นแห่งเดียวที่สามารถนำเข้าไวน์ไปยังจีนแผ่นดินใหญ่ได้ง่าย ผ่านพิธีการศุลกากรที่ไม่ยุ่งยาก จึงเกิดการตั้งบริษัทหรือสาขาที่ฮ่องกง เพื่อได้รับสิทธิประโยชน์ในการส่งสินค้ารวมถึงไวน์ไปยังจีน การลดกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้า อุตสาหกรรมไวน์ เช่น การลดอากร ทำให้มีบริษัทที่เกี่ยวข้องกับไวน์จัดตั้งขึ้นที่ฮ่องกงเพิ่มขึ้น ฮ่องกงจึงวางสถานะตัวเองเป็นศูนย์กลางการค้าและการกระจายสินค้าในภูมิภาค และได้ลงนามในความตกลงความร่วมมือกับประเทศหลัก ๆ ที่เป็นผู้ผลิตไวน์ เช่น ฝรั่งเศส สเปน ออสเตรเลีย อิตาลี ฮังการี นิวซีแลนด์ สหรัฐอเมริกา โปรตุเกส ชิลี และเยอรมนี และจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายไวน์ เช่น การสัมมนา การชิมไวน์ งานแสดงสินค้า HKTDC Hong Kong International Wine and Spirits Fair ในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี หรืองาน VinExpo Asia Pacific ในเดือนพฤษภาคมทุก ๆ 2 ปี รวมถึงเข้าร่วมงานที่เกี่ยวข้องกับไวน์ในต่างประเทศด้วย

นอกจากนี้ ฮ่องกงยังได้เตรียมความพร้อมทางด้านบุคลากร สถาบันการศึกษาสายอาชีพต่าง ๆ ได้เปิดหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมไวน์ เช่น การสอนเป็นซอมเมอลิเยร์ (Sommelier) หรือผู้เชี่ยวชาญด้านไวน์ รวมถึงเจ้าหน้าที่จัดเลี้ยงอาหาร และเพื่อให้เกิดบุคลากรที่ครบวงจร มีการเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจไวน์ ที่มหาวิทยาลัยฮ่องกง และมีแผนจะเปิดวิทยาลัยด้านอาหารนานาชาติ (International Cuisine College) เพื่อสร้างบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำจับคู่อาหารกับไวน์ เพื่อแนะนำลูกค้าได้ว่าอาหารชนิดนั้น ๆ เหมาะกับไวน์ประเภทใดอันเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับไวน์ รวมทั้งการเตรียมความพร้อม โดยภาครัฐมีส่วนในการจัดทำแผนการรับรองระบบการจัดเก็บไวน์ เพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมด้วยการรับรองมาตรฐานการจัดเก็บและขนส่งไวน์ รวมถึงส่งเสริมเรื่องการจัดทำป้ายฉลากติดขวดไวน์ เพื่อให้มีรายการพร้อมส่งออก และจัดทำรูปแบบขวดให้มีขนาดที่หลากหลายเพื่อให้ตอบสนองความต้องการผู้บริโภค

สหรัฐอเมริกา

- รัฐวอชิงตันเป็นรัฐที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตสำหรับโรงเบียร์ขนาดย่อมเป็นอันดับสองของประเทศสหรัฐอเมริกา มีการกำหนดใบอนุญาตสำหรับการผลิตเบียร์ไว้ 2 ระดับ แบ่งตามปริมาณการผลิต โดยใบอนุญาตแบบแรก กำหนดการผลิตไวน์ไม่เกิน 6,000 บาร์เรล (ประมาณ 710,000 ลิตร) และมีค่าธรรมเนียม 100 ดอลลาร์สหรัฐฯ (3,300 บาท) สำหรับใบอนุญาตประเภทที่ 2 กำหนดการผลิตที่มากกว่า 6,000 บาร์เรล จะต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต 2,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ (66,000 บาท) และผู้ได้รับใบอนุญาตจะสามารถขายเบียร์ที่ผลิตเองได้ หรือเบียร์ที่ผลิตโดยโรงเบียร์อื่น สามารถถือใบอนุญาตของร้านอาหารได้อีกหนึ่งใบ สามารถทำสัญญาผลิตเบียร์ให้กับผู้ผลิตเบียร์รายอื่นได้ และอาจขายตรงเบียร์ที่ผลิตให้กับร้านค้าปลีก

- รัฐไวโอมิ่ง เป็นรัฐที่มีการให้เงินสนับสนุนแก่โรงเบียร์เพื่อให้เบียร์เป็นสินค้าประจำรัฐ โดยมีการกำหนดปริมาณการผลิตเบียร์ สำหรับโรงเบียร์ขนาดย่อมไว้ไม่เกิน 50,000 บาร์เรลต่อปี (ประมาณ 6,000,000 ลิตร) แต่จะต้องไม่น้อยกว่า 50 บาร์เรล (ประมาณ 6,000 ลิตร) และใบอนุญาตหนึ่งใบต่อหนึ่งโรงงานการผลิต มีค่าธรรมเนียม 500 ดอลลาร์สหรัฐฯต่อปี สำหรับการขายเบียร์ที่ผลิตได้จากโรงเบียร์ขนาดเล็กนั้นสามารถนำไปขายผ่านร้านค้าปลีกที่มีใบอนุญาตอยู่แล้วได้ แต่มีค่าธรรมเนียม 200 ดอลลาร์สหรัฐฯ (6,600 บาท) สำหรับการขายเบียร์ที่ร้านค้าปลีก แต่หากไม่จ่ายค่าธรรมเนียมจะขายเบียร์ได้แต่ที่บาร์ของโรงเบียร์ตนเองเท่านั้น

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. 0 2242 5900 ต่อ 5730, 5740, 5750

Bureau of Academic Services

The Secretariat of the House of Representatives

Tel. 0 2242 5900 ext. 5730, 5740, 5750

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร